

11/2 1950

Bodumsbyarna till Tåsjö Kammarkollegiet tillstyrker

Kammarkollegiet har hos regeringen föreslagit att från 1 Januari 1956 skall frön Bodums socken och församling i Fjällsjö kommun till Tåsjö kommun och församling flyttas över Stavsjö m. fl. byar omfattande hemmanen Flyn nr 1, Rensjö nr 1, Stavsjö nr 1 och Sund nr 1 samt kronoöverloppsmarken Rensjömarken nr 1 (Rensjönäs kronopark).

Kollegiet har funnit det styrkt, att en indelningsändring behöva i denna trakt. Härför talar områdenas belägenhet och kommunikationsförhållanden samt de Önskemål. som kommit till uttryck från \ ortsbefolkningens sida. Vad angår i frågan om den närmare omfattningen av de områden, som bör komma ifråga till Överflyttning, synes sakliga skäl inte motivera att flytta över samtliga de områden, som under ärendets handläggning ifrågasatts därtill.

Utredningsmannen har för sin del funnit, att någon överflyttning inte bör ske av kronoparken Savanbyn nr 1 i hemmanen Grundsjö nr 1, Skirsjönäs nr 1 och Stenhällan nr 1 samt kronoparken Stenhällan norra nr 1 och Inte heller av den inom hemmanet Stenhällan belägna skattlagda slåttern till Hällvattnets by.

Kollegiet biträder den av utredningsmannen föreslagna begränsningen av överflyttningsområdena i denna del. För hemmanet Bosund nr 1 har enligt kollegiets mening inte heller anförts till tillräckliga skäl för en indelning vara motiverat. Det syns i varje fall numera inte föreligga något Önskemål från invånarna inom hemmanet att detta flyttas över till Tåsjö. Att överföra hemmanet till Tåsjö endast i syfte att ytterligare kompensera Tåsjö för vållade skador till följd av vattenregeringen syns kollegiet Inte skäligen med hänsyn till den förlust, som därigenom skulle drabba Fjällsjö kommun och Bodums församling

Vid en oförändrad indelning av hemmanet skulle Fjällsjö kommun och Bodums församling erhålla en god ekonomisk motvikt mot den förlust, som vållas kommunen vid ett genomförande av den i övrigt föreslagna indelningsändringen. Kollegiet avstyrker därför överflyttning av Bosund till Tåsjö. De ekonomiska verkningarna av en indelningsändring kommer vid ett bibehållande av Bosund i Fjällsjö kommun att bli ännu mindre än utredningsmannen beräknat. Även med hänsynstagande till vad Fjällsjö kommun anför om de ekonomiska beräkningarna lär någon skatteersättning från Tåsjö till Fjällsjö och Bodum inte vara motiverad.

Bland de särskilda bestämmelser, som föreslagits för indelningsändringen, kan nämnas att Flyns och Sunds byars båda nedlagda skolor skall överläsas av Tåsjö kommun mot den ersättning kommunerna kan komma överens om. Det av utredningsmannen föreslagna överflyttningsområdet som omfattade hemmanen Bosund, Flyn, Rensjö, Stavsjö och Sund samt kronoöverloppsmarken Rensjömarken, har en areal av omkring 10.985 hektar och en folkmängd på omkring 200 personer. Om Bosund undantas i enlighet med kollegiets förslag blir alltså siffrorna för areal och folkmängd något mindre. (TT Sp.)

Träsnideri och esperanto hobbys för skogs förman 1955

Skogsförman Elov Forsgren i Bodums by har udda hobbys. Dels gör han skopor av björk virvlar, verkligt konstnärliga saker, och dels läser lian esperanto. Nya Norrland gjorde häromdagen ett besök i finns stuga i Vangen, där fru Gunhild Forsgren hade jobbigt värre med att göra, rent efter sotaren,

Forsgrens skålar är verkligt fina saker, och det är också många som kommer till honom för att handla. Bakom varje skål ligger ett oerhört arbete. Först måste han finna lämpligt material ute i j skogarna, och det kan vara ganska svårt att få ett skålämne ibland. När han så fått hem detta och yxat till det provisoriskt så vidtar urkarvningen, som är en historia som tar tid. Det enda verktyg som Forsgren använder är ett krokjärn, och med detta karvar han i träet till dess att det blir en skål. Fernissade blir dessa skålar utmärkta prydnadsföremål, som inte skämmer något hem. Upp till 125 kr har Forsgren fått för sina skålar, och hur många som han gjort, har han faktiskt ingen räkning på. För närvarande har han ett hundratal skålar och skopor hemma. Det mesta av sin lediga tid tillbringar Forsgren med krok järnet, och det har han också med sig när han ligger ute i skogskojorna. Han är avmätare åt domänverket, och kvällarna blir långa i skogskojorna så det blir många skålar och skopor, som kommer till ute i skogarna. Men även esperanto ägnar sig Forsgren åt. Det är många år sedan han började läsa det språk som dr Ludvig L. Zamenhof ea gång var upphovsman till. I ungdomen var Forsgren rätt mycket sjuk, och det var då han började läsa. Han hd- brevväxlat med många esperantister jorden runt, särskilt i Holland, Ungern, Tyskland och Sovjet. Men det bästa utbytet av sin brevväxling hade han nog när han började skriva till en dam i Västerås. Den damen är nämligen nu Forsgrens hustru och hjälper honom att hålla ordning på esperanto böckerna och fyra barn.

Fru Gunhild Forsgren har förutom esperanto ytterligare en hobby och det är fotografering. Hon älskar småbarn och djur och har en stor samling barn- och djurbilder. Böcker tycker man också om i don Forsgrenska familjen, och får man några slantar över så köper man böcker för dem.

Sultz

Fru Gunhild Forsgren med en färdig skål. I bokhyllan är det gott om Esperanto litteratur.

Elov Forsgren håller på att grovhugga en vril

Skogsarbetarna och avtalsuppgörelsen 12/2 1954

Efter hårda och långvariga förhandlingar träffades uppgörelse för skogsbruket i Norrland och Dalarna den 27 januari 1955. Varsel om konflikt hade utfärdats och det sista skedet i förhandlingarna fördes under trycket av detta konfliktvarsel.

Såväl huggnings som körnings avtalen har tekniskt omarbetad och i denna omarbetning har en viss lönejustering inarbetats. När nu avverkningssäsongen är så långt framskriden och de nya avtalen ännu på en tid ej kommer skogsarbetarna tillhanda, så har överenskommit att vinterns avverkningspriser skall baseras på de gamla avtalens bestämmelser och skall då deras prislistor uppräknas med den erhållna procentuella förhöjningen som för huggning och barkning utgör 7 procent och för körnings och lunnings listorna 8 procent.

Grunddaglönen skall höjas med kr 1:25 och akord compensationen med kr 1:50 eller sammanlagt kr 2:75. Daglönen för häst och karl skall höjas med kr 4 75. Bortaliggnings ersättningen skall höjas från 2:— till 3:— kr per dag samt för huggnings arbeten procent och körning 1½ procent Snösvårighets ersättningen är även höjd på de större snödjupen. Allt med retroaktiv verkan från den 1 oktober 1954.

Mina uttalanden om uppgörelsen som jag gjorde i Stockholm några timmar efter förhandlingarnas slut refererades i Nya Norrland på så sätt att jag ansett uppgörelsen god och att vi ej hade annat val an att antaga densamma. Mitt uttalande var ej så. Jag yttrade: När vi efter så hårda och långvariga förhandlingar dock kommit så pass långt, så anser jag att vi gagnar skogsarbetarna bättre genom att träffa uppgörelse heller än att kasta dem ut i en oviss konflikt.

Avtalsuppgörelse för skog arbeten har nu träffats. Arbetsfred skall nu råda i skogarna ett år framöver. Betydande lönejusteringar uppåt har erhållits. Detta är bra och riktigt. Men vi har många andra problem som är minst lika viktiga att bemästra om skogsarbetarna skall stanna kvar Inom näringen. En mycket Viktig sak är hur skogsarbetarna behandlas och värdesattes som människor.

Någon gång under februari månad 1954 skrev jag en insändare i Nya Norrland där jag berörde denna fråga. Jag påtalade att förhållandena ute i skogarna kärva och många gånger ovänliga, samt gav arbetsgivareombuden största skulden härför. I

Jag ansåg att denna fråga skulle upptagas till allvarlig prövning. För ätt erhålla trivsel i arbetet och på arbetsplatserna ute i skogsbygderna och därigenom få skogsarbetarna att stanna kvar. Inom näringen är dessa frågor lika nödvändiga att ta upp till allvarlig diskussion, som vilka redskap som är de mest ändamålsenliga. Detta är nödvändigt om det skall förhindras att de mera sansade skogsarbetarna och deras talesmän skall drivas ut bland kverulanternas skara.

Under mina färder ute bland skogsarbetarna möter man dessa problem tid efter annan. Det verkar som om de arbetare som ej faller arbetsgivareombuden i smaken, eller som framför befogade krav och anmärkningar skall sättas på sidan. Jag har många saker att peka på, men i vill ej sätta någon i skottgluggen denna gång utan skall taga några exempel som berör mig själv.

Jag och mina två söner har under rätt många år med två hästars hjälp kört rätt mycket virke för Kramfors AB:s räkning. Detta har gått mycket bra, vi har alltid kunnat komma överens. För några år sedan anställde bolaget en ny skogvaktare här i Rossön. Vintern 1952—1953 åtog Vi oss körning efter en mycket brant och livsfarlig väg, som var grävd uppför ett brant berg. Vägen var så brant, att trots att vi släpkörde så måste vi dels grusa i vägen och även kedja båda medarna på släpkälken. Genom kedjornas nötning kom en mycket vid sten upp i vägbanan som vid två tillfällen förorsakade mycket svåra olyckstillbud. Kedjan slog fast i stenen och knäpptes av. Detta förorsakade först en stoppknyck och sedan väldig fart framåt, med påföljd att hästen kastades Över slanorna. Skaklarna bröts sönder, selen revs sönder och hästen rullade ett tiotal meter utför berget på sidan om vägen. Både hästen och köraren klarade sig utan skador. Den andra av mina pojkar råkade ut för samma sak att kedjan brast med påföljd att lasset fick en väldig fart och slog så hårt mot slanorna i en krök av vägen så att kedjan brast med påföljd att en stor del av lasset åkte över slanorna och utför berget. Även denna gång klarade sig både hästen och köraren utan skador.

Stenen skulle helt naturligt ha sprängts bort men vi ansåg att det började bli vår och vägen bar så att kedjan på den mede som berörde stenen kunde undvaras och därför körde vi tills avverkningen var klar. Under sista körningen när vattnet strömmade utför berget och kälen tinat, så kom stenen rätt högt och vi sade till skogvaktaren att stenen skulle sprängas bort innan det överhuvudtaget kunde tänkas att köra efter vägen. Nästa vinter skulle vi även köra samma väg, men skulle börja först efter nyår, I början av januari talade jag med skogvaktaren angående denna köring och frågade då om bortsprängningen av stenen var utförd var utförd. Detta var ej gjort men skulle verkställas omedelbart. Jag begärde då att stallet som stod 100—150 meter från bostaden skulle flyttas närmare. Stallet stod på medar och var en mycket lätt sak att flytta med en traktor. Skogvaktaren svarade rätt hånfullt: "Jag flyttar inget stall för dessa pinnar". Körningen beräknades räcka i 2 månader.

Vid hänvändelse till förvaltaren meddelade han att stallet skulle flyttas. I början av februari började en av mina pojkar köra på denna avverkning. Några dagar efter for även jag dit och när jag kom upp i berget vad fick jag då se. Jo, stenen i vägen var precis lika som när vi slutade föregående vår. Intet hade åtgjorts för att spränga bort densamma. Jag stoppade ögonblickligen körningen och åkte tillbaka hem och kallade förvaltaren till skogen för att se hur fruktansvärt likgiltigt skogvaktaren ställer sig till frågan om att ordna en mycket livsfarlig väg.

Efter några dagar reste vi till skogen och där var jag mycket hård i mina uttalanden till skogvaktaren. Jag blir förbannad när folk i ansvarig ställning kan vara så liknöjda att Intet blir åtgjort på en hel sommar, för att utföra de förbättringar som erfordras på en sådan livsfarlig väg. Jag sade honom rent ut att detta var gjort med beräkning att vi skulle köra oss fördärvade. Verktyg anskaffades och stenen sprängdes och körningen kunde börja och slutföras i vanlig ordning. Sedan kom följderna. När jag hösten 1954 vände mig till skogvaktaren och efterhörde körning för denna vinter då kom vedergällningen. Skogvaktaren svarade: "Du får ingen körning. Jag vill ej ha någonting med er att göra. Först skäller du på mig i skogen och sedan kommer du och tror att du skall få körning i vanlig ordning. Om du kommer och ber om ursäkt, så kan vi kanhända resonera vidare om saken".

Ja, så börjar kravet att bli. Jag skall be om ursäkt för att jag skäller på en skogvaktare för att han, med beräkning eller icke, genom att underlåta utföra påtalade åtgärder, uppenbarligen sätter skogsarbetarnas liv på spel. En sådan herre är ej värdig att leda arbetet för en så förnämlig arbetarstam som skogsarbetare. Både jag och andra kan visa på många, många saker som ej manar skogsarbetarna att stanna kvar inom yrket, utan fast mer driver dem bort från skogen och till andra yrken där både bemötandet och deras värdesättning i som människa blir mycket bättre. Jag vet att det ej är skogscheferna och förvaltnarnas mening att det skall handlas som härovan är relaterat när det gäller att ordna med stall och förbättring av basägen m. m. Men jag frågar: Är det ej på tiden att dessa frågor upptas till allvarlig behandling?

Jag före väntar svar från Eder sida.
Karl Jönsson

Rossöns Folkets hus fick inget anslag 21/4 1955 HÄRNÖSAND (NN)

Länsstyrelsen har meddelat utslag på de besvär som anförts av Alexander Mårtensson i Rossön m. fl. Över Fjällsjö kommunalfullmäktiges beslut den 31 oktober att bevilja byggnadsföreningen Folkets hus u. p. a. i Rossön ett anslag på 35.000 kr. för uppförande av ett planerat nytt Folkets hus.

Anslaget beviljades under villkor att lokalen skulle upplåtas till föreningar och enskilda opartiskt och i skälig omfattning och på skäliga villkor.

Länsstyrelsen förklarar i sitt utslag att fullmäktige inte försäkrat sig om att de belopp som uppburits av föreningen skall återbetalas om de som villkor för anslaget uppställa fordringarna skulle åsidosättas. Med hänsyn härtill måste kommunalfullmäktige ha ansetts överskridit sin befogenhet, även om behov av Ökade samlingslokaler i och för sig skulle föreligga. Länsstyrelsen liar därför upphävt beslutet

25/2 1955

Holinsbo kastades genom vindrutan vid Rossön-krock

ROSSÖN (VA) Två personbilar havererade vid kollision på vägen mellan Rossön och Flybäcken. Sammanstötningen var så häftig att Ingenjör Olle Törner från Hoting, passagerare i den ena bilen slungades genom vindrutan.

Ingenjör Törner fick en del skärsår och kontusioner. Han fick vård på Backe lasarett, men behövde inte kvarstanna. Den Sollefteå dam som förde den andra bilen och hennes make klarade sig utan allvarligare skador. Maken, hade sinnesnärvaro nöp att kasta sig ned t sätet vid sammanstötningen. Han fick dock en kontusion på ena lårbenet.

Olyckan Inträffade i en kurva Intill ett backkrön. När Sollefteådam skulle bromsa in löd hjulen inte styrningen Det hade varit dagsmeja och vägen var hal. Båda vagnarna var helförsäkrade.

19/3 lördag 1955

Rossönbo försvunnen Spark hittad på älven

ROSSÖN (VA). 59- årlge flottnings förmannen Emanuel Jonsson, Rossön, försvann vid 10.30-tiden på torsdagen nere vid Bodumsjödammen och man befarar att han drunknat. Polisen och även en del ortsbor har varit i febrilt arbete med att söka i lederna nedanför Nämforsen men hittills har drabbningarna inte lett till något positivt resultat

Den spark Jonsson vid försvinnandet använde har man hittat c:a 75 meter nedanför dammet, dit man på torsdagen fick tillstånd att under en timmes tid stänga igen dammluckorna. - Vattnet sjönk hastigt i strömfåran och vi hoppades på att finna några spår av mössan eller några andra klädesplagg, säger polisman Ture Almkvist, Rosson, vid ett samtal med VA, Jonsson brukar gå ut och röra på sig och bara in ved, samt stöka litet vid gården som ligger vid Näset, en bit efter vägen till Bodumsjödammen. Då han varit krasslig i vinter och även haft en

hjärnblödning, så har han inte hållit på med något arbete. Nu på torsdagsmorgonen hade han varit ned till sjön strax nedanför gården, men kommit upp och tagit sparken och åkt mot dammen, sedan dess har ingen sett till honom.

Där hade han passerat några stenarbetare och pratat med dem, samt av spåren att döma fortsatt över dammen. Där kunde man finna att han gått tillbaka mitt på dammen, men där hade spåren slutat. Då de på båda sidor finns höga räcken, har Jonsson troligtvis kastat sparken över och ned i vattnet. Vad han sen tagit vägen är ännu en olöst fråga. Från klockan 15 på eftermiddagen till klockan 20 på torsdagskvällen höll man på att söka och dragga nerströms i dammen, Cirka 3—400 meter från dammen är det öppet vatten, sedan är ån isbelagd. Då det är kraftig ström ar det sannolikt han dragits ner under isen. Två båtar har man haft till hjälp, men det har varit besvärligt därför att isen har hindrat sökandet.

Ännu på fredagen höll man på att dragga Över ett begränsat område, men utan resultat På lördagen skall man försöka få tillstånd att stänga av dammen och söka noggrant vid timmerrännan, som varit stängd, men där det är en eda Familjen, befolkningen i och polisen i Rosson hoppas givetvis på att få klarhet i vad som har hänt Jonsson, vilken är fader till den kände skidlöparen Sigvard Jonson.

15/4 1955

Fjärrskådare lyckades ange olycksplatsen

BODUM (NN)

Det var fjärrskådaren Karlsson Ankarsrum som angav den plats i Fjällsöälven där den omkomne Nils Emanuel Jonsson i Bodum nyligen återfanns, enligt vad som meddelats Nya Norrland.

En karta över det område av bygden med älven där Jonsson kunde tänkas vara att finna hade sänts till Karlsson och denne Återsände kartan med ett kryss ritat där han menade att Jonsson borde sökas. Två söner till den omkomne och en tredje person draggade på det angivna stället i älven och återfann då Jonssons stoft.

Försvunne Flottaren

(59-årig flottnings förmannen Emanuel Jonsson Rossön försvann på torsdags' förmiddagen vid Bodum sjödammen. Trots intensiva efterforskningar har han påträffats och man befaras att han drunknar.

JONSSON ÅTERFANNS DRUNKNAD 10/4 1955

ROSSÖN (VA) Vid 12- tiden på påskdagen återfanns liket efter 58 - årig flottnings förmannen Nils Emanuel Jonsson från Bodum. Efterforskningar har gjorts i Fjällsöälven alltsedan Jonsson försvann den 17 mars

Det var nedan nedanför Näsforsen som en av den avlidnes söner påträffade kroppen. Man har hela tiden trott att den drunknade skulle återfinnas där men dragningarna har försvårats av sjunktimmer.

Fru Henrietta Ljungö f. Sandström, Brunsta. har avlidit i en ålder av 74 år.

Hon var uppväxt som fosterbarn hos framlidne flottningschefen Erik Amqvist i Bodum, Sedan 1947 var hon bosatt hos en dotter i Brunsta utanför Enköping. Sjukdom gjorde dock att hon de sista ett och ett halvt åren vistades på Östersunds ålderdomshem.

19/5 1955

Alrik Ohlsson 50 år

"Klockarfar skall allting bestyra", sades det med mer eller mindre rätt forna innehavare av den hedervärda klockarbefattningen. När klockaren och organisten Alrik Ohlsson i morgon passerar halv sekelgränsen kan man med verkliga fog göra denna sina föregångares delvis till sin.

Alrik Ohlson är född den 39 maj 1905 i Rundvik Nordmalings i församling. Tidigt kom han in i förvärvsarbetet. Redan som 12 -årlng började han som ströpojke vid Nordmalings ångsåg Här arbetade han ända fram till 1929 som stavbärare, hjälpkapare, kapare och kaparbas Från 1924 hade visserligen arbetet vid sågen inskränkt sig till ferierna eftersom han detta år vunnit Inträde vid folkskoleseminariet i Härnösand L härifrån utexaminerades han år 1929. Sin första plats erhöll han i Tväråträsk inom Sorsele skoldistrikt, där han tjänstgjorde höstterminen 1929. Från januari 1930 har han tjänstgjort Inom Bodums skoldistrikt. Ungefär samtidigt blev han också vikarierande kantor i Bodum. Organist och kantorexamen avlades 1931.

I Bodum blev Alrik Ohlsson snabbt rotfast. Om det var Bodumsjöns vikar och holmar som erinrade honom om hans hembygds Ava skärgård eller om den blivande kantorsfrun var orsak därtill må vara osagt. Livligt intresserad av den nya hembygdens förhållanden blev hans kunskaper snart tagna i bruk. Sålunda var han åren 1933- 1951 folkskolestyrelsens ordförande. 1947—1951 överlärare och 1952 blev han kommunalnämndens ordförande i Fjällsjö storkommun

Dessa och alla övriga uppdrag, som han under åren erhållit, har han skött på ett omsorgsfullt sätt. Som ordförande i styrelser och nämnder äger han i sällsamt hög grad förmågan att ena motspänstiga viljor.

En mängd årgångar Bodumsbor, som under årens lopp suttit framför hans kateder har i honom funnit icke blott den skicklige och kunnige pedagogen utan också den förstående och intresserade hjälparen på kunskapens så många gånger törnbeströdda sug.

Som klockare och organist är ! det väl ändå framförallt som han vunnit Bodumsbornas hjärtan. Sin befattning vid orgeln har han aldrig betraktat såsom ett yrke utan som ett verkligt kall. Den högtid och lyftning han med sin musik och sång skänker åt den söndagliga gudstjänsten är av oskattbart värde. Och de jordfästningar i Bodums kyrka har varit få som han icke med sin vackra baryton berikat. Vid bygudstjänster och andaktsstunder åtföljer han alltid pastor och skänker med sin musik och sång andakt och höghet åt den enklaste gudstjänstlokal.

Det sades tidigare, att kantor Olsson snabbt blev rotfast i Bodum måhända var anledningen härtill också den, att han här i Bodum hade så stora möjligheter att ägna sig åt sin hobby, fisket. De kommunala uppdragen har väl de sista åren lagt hinder i vägen härför, men så fort tillfälle ges, för hans motorbåt honom till Långön. Bolsön eller något annat fiskgrund i Bodumsjön.

På sin högtidsdag hyllas Bodums klockarfar av en enhällig församling

20/5

50-ÅRING I BODUM

Femtio år fyller i dag järnhandlare KARL ALBERT ALMQVIST, Bodum

Jubilaren tillhör en gammal Bodumssläkt och är son till f. handlanden och kyrkvärden Abraham Almqvist Tidigt började han syssla i faderns affär, och tidigt blev han sin egen. Sa småningom sålde han diversehandeln. Han fortsatte i stället med järnhandeln, och denna har han drivit upp så, att den nu är en av de mest välsorterade i orten. Dessutom har han filial i Backe.

Under vissa tider har jubilaren varit kommunalt engagerad, bl. a, som taxeringsnämndens ordförande. Numera har han av sagt sig dylika uppdrag för att i större utsträckning kunna ägna sig åt sin stora hobby; fisket. I bygden finns väl knappast ett fiskevatten, som inte han prövat. A. är en verklig friluftsmänniska, som trivs med livet i skog och mark. Glad och vänlig har han vunnit många vänner som önskar honom lycka till på födelsedagen, meddelas Nord - Sverige.

15/6 1955

Sju gårdar i Bodumsby blixthärjade

HOTING (VA) Under det åskväder som drog fram i västra Ångermanland på tisdagen blev Sunds hy utsatt för ett flertal blixtnedslag I sju av byns gårdar anställde blixten större eller mindre skador.

43 - åriga fru Hilma Löfqvist blev träffad av blixten när hon höll på att laga mat på en elektrisk kokplatta, placerad på spisen i köket. Hon slogs medvetlös och visste inte om vad som hänt förrän hon om en stund

vaknade. En närvarande dambekant omtalade att blixten slagit ner i huset. Fru Löfqvist som vid tillfället bar en panna med hett innehåll drog med sig den i fallet och den hamnade i den lilles barnvagn vilken var placerad intill spisen. Som tur var hade den lille strax förut blivit upptagen. Därigenom undgick han att bli bränd. Doktor Brismark i Hoting tillkallades och han kunde konstatera att fru Löfqvist erhållit brännskador i ansiktet och på ena benet

I de Övriga gårdarna hade både eldkvistar och eldkulor varit synliga och förstört kokplattor, radioapparater, elektriska stängsel, lampor och säkringar m m.

15/6 1955

Vattenfall gick hård rond i Backe om Bodumssjöns regleringsproblem

BACKE (VA). Valfrågor, flottning, fiske, samt ersättningar för fördyrande byggkostnader av bl. a. nya skolan i Bodum, virkesutdrivningarna och en del andra problem som sammanhänger med vattenfallsstyrelsens korttidsregleringar av Bodumssjön diskuterades på tisdagen vid sammanträde i Backe inför Vattendomstolen. Det var frågor som tidigare behandlats, men som nu inför det slutliga avgörandet fick en ny granskning av domstolen

Rutinerade vattenexperten, doktor, Sven Albert Wehjö, hade åtagit sig, förutom Flottningsföreningens talan, även ombudsmannaskapet för Fjällsjö kommun, samt en del sakägare och han gick en mycket hård rond mot vattenfallsrepresentanterna, främst ingenjör Jonas Norrby som är den starke mannen för Vattenfall vid dessa domstolssammanträden.

Kommunens ersättningskrav beträffande ersättning för fördyrade byggkostnader av Bodumsskolan blev sålunda ett av dagens stora tvisteämnen. Här skar sig åsikterna mellan parterna rätt väsentligt. Kommunen anser att man genom regleringarna tvingats bygga skolan högre och att även länsstyrelsen i resolution anmodat dem att vidtaga denna försiktighetsåtgärd. Vattenfallsstyrelsen hävdar emellertid att man även utan vattenregleringarna skulle ålagts bygga skolan på den höjd den är placerad. Merkostnaderna för skolan har blivit cirka 40.000 kr.

BROFRÅGOR DISKUTERADE

Härefter diskuterade man den tidigare mycket aktuella bron vid Orsnäs som sakägarna vill ha utförd med anslutningsvägar, samt även en del vintervägar och ortsborna framförde nu genom nämndeman Eriksson sina förut benämnda krav ; på att Vattenfall borde ge dem denna kompensation för förstörda vintervägar.

Det blev även en ganska hård rond då Flottningsföreningens och Vattenfalls åsikter rörande flottningen contra korttidsregleringen stod på dagordningen. Doktor Wehjö hävdade att Flottningsföreningen var tillfrågad varje gång Vattenfall ämnade företa denna reglering eller att den kontaktat Vattendomstolen vid tvist Flottningsföreningen önskade emellertid inte ställas inför fullbordat faktum då detta kan få svåra följder när man måste ha det rätta tidsintervallet för att klara flottningarna. Vattenfall hävdade emellertid genom ingenjör Norrby att Flottningsföreningen bör vända sig till Vattendomstolen om regleringarna medför olägenheter för flottningarna. Eftersom åsikterna här skar sig ?å ordentligt får man räkna med att domstolen meddelar utslag i frågan.

Beträffande virkesutdrivningarna , var parterna ense om att en prövotid skall finnas innan frågan definitivt avgöres. Vid sammanträdet kom man även in på tappningen från Bodumssjön. Vattenfall har nu gått med på en jämkning från nolltappning till 14 kubikmeter per sekund året runt. Men sakägarna är trots detta inte nöjda utan anser att en tappning skall ske med R6.5 kubikmeter under sommarmånaderna och även under vintern bör högre tappning än 14 kubikmeter förekomma. Sakägarna företrädde liksom tidigare av bl. a. RLF och advokat Selander.

Man berörde även vägfrågorna på övre sidan om Thomasselet, där sakägarna Önskar att Vattenfall bygger basvägar på ömse sidor om selet. i stället för de tidigare använda vintervägarna över isen. Vattenfall är emellertid inte med på att underhålla dessa vägar omkring selet då de anser detta vara överkompensation i underhåll. Sammanträdet varade från kl. 9 på förmiddagen till kl. 15 på eftermiddagen med avbrott för kaffe.

Backe (NN)

Det blev ett fridens sammanträde inför vattendomstolen i Backe på tisdagen. Förhandlingarna försiggick i lugn och ro och det enda stridsäpplet blev frågan om ersättning till Fjällsjö kommun med 33.000 för fördyring av skolbygget i Bodum. Vattenfall hade nämligen kommit underfund om, att fördyringen inte berodde på sökanden utan på länsstyrelsen, som gett direktiv om ändrade föreskrifter för bygget.

Annars gick det, som sagt, lugnt till, och redan vid 15.30 tiden kunde vattenrättsdomare Sten-Erik Bergstrand slå klubban i bordet och unna både sig och de övriga en välbehövlig paus till klockan nio i dag. Då man sätter i gång på nytt. En tripp till Örnäs räknades väl mera till rekreation än arbete. Där skulle domstolen titta på en snickerifabrik och en cirkelsåg, så att man lättare skulle kunna fälla dom i detta avsnitt. Arbetsordningen var i stort sett likartad som den i Hoting, handlade frågor om vattenhushållning, fiskeavgifter och bygdekraftsbestämmelser, diskuterade vintervägar och avlägsplatser, flottnings och grundvatten förhållanden samt vatten och avlopp. Domstolen vill ha en klar bild av parternas inställning till problemen innan man avkunnar domen den sista juli i år. Vattenmålens grand omdömd man dr Sven Albert Webbjörn, var flitigt i elden, trots att målet gällde vatten. Han delgav rätten flera tungt vägande synpunkter antingen det gällde vintervägar, brobyggen och eventuella kraftverksbyggen. Lika elegant dikterade han för sekreteraren sin uppfattning om Vattenfalls skyldigheter gentemot Fjällsjö kommun och enskilda sakägare som mot Flottningsföreningen. Kommunalnämndens ordförande t Fjällsjö, folkskollärare Alrik Olsson, fick finna sig att läsa ur protokoll och handlingar och uttrycka en stilla förundran över att Vattenfall just nu backar ur, när det gäller ersättningen för Bodumskolans fördring.

Länsstyrelsen inventeras Resultatet av detta blir att länsstyrelsen i Härnösand får finna sig att dess arkiv kommer att utsättas för en ingående granskning vad det gäller skolan.

Det var nämligen länsstyrelsen som 1952 gett direktiv om att innan skulle lägga grunden högre och därmed gett Vattenfall en chans att slippa undan att betala ut de omdiskuterade 33.000 riksdalerna. Kommunen - det var dåvarande Bodum - hade 1949 ansökt om att få bygga en ny skola i Bodum. Arkitekt Lene hade gjort ritningar och förslag, vilka också godkänts. Så kom detta "med regleringen och" 1952 som ett brev på posten KB:s besked om att från det hållet inte ville att skolbarnen i Bodum skulle få vada i vatten, om de händelsevis skulle behöva gå ner i källaren. Men herrarna på länsstyrelsen hade varit för generösa, när det gällde höjden Över grundvattennivån, varför byggets kontrollant byggmästare H. Knutsson i Sollefteå fick resa till residensstaden och få KB:s direktiv korrigerat. Finns detta inte på papper så då är frågan om inte Vattenfall kammar hem potten och Fjällsjö kommun representanter får se de åtrådda 33.000 försvinna i fjärran. Men det får, som sagt, inventeringen i länsstyrelsens arkiv ge besked om.

Så pratade man om vatten och avlopp, drog upp en debatt om det var Vattenfall eller Flottningsföreningen som skulle ha makten att stoppa korttidsregleringen för att hjälpa fram timret, och klarade också av en liten principdebatt huruvida det var i sakägarnas sak att bevisa att något utlovats av Vattenfall eller om Vattenfall skulle bevisa att ingenting sagts.

Sedan man klarat av litet i prat kring enskilda sakärenden - problem kring regleringen, kunde hr Bergstrand förklara tisdagsdrabbningen avslutad och i pusta ut i avvaktan på vad onsdagen kan hade i sitt sköte.

BEN.

18/8 1955

SVEA TÄNGDÉN

50 År fyller i morgon fru Svea Tängdén Bodum.

Fru Tängdén är dalkulla. Hon är född i Gagnet men uppväxt i Falun där hon tog lärarinneexamen, hennes första plats var i Järvsö Hälsingland. Sedan kom hon till Jämtland där hon i Borgvattnet fann sin livsledarsagare nämligen den dåvarande komministern Rudolf Tängdén från Resele. De förenade sina öden 1934. 1936 blev Tängdén kyrkoherde i Bodum.

Fru Tängdén har ingen berghälsa, men tack vare en enastående energi kan hon fylla två så krävande uppgifter som prästfruna och folkskollärlarinna. Hon är nämligen sedan några år ord. Folkskollärlarinna i Bodum och en intresserad och dugande sådan. Som prästfru är henne plikter av skiftande slag.

Hon biträder sin make i hans församlingsarbete. är ledare för flickscouterna, anordnar trevliga julfester för söndagsskolans elever etc. En tillgång är hennes intresse och fallenhet för musik.

Svea Tängdén är mycket fast vid sin mor och övriga anhöriga, och hon älskar sitt Dalarna. Där hon tillbringar hon också sin högtidsdag i Falun.

På sin 60-årsdag i söndags blev fru Alma Jansson i Lesjön föremål för hjärtliga hyllningar. Redan tidigt på morgonen uppvaktade barn och syskon som överlämnade blommor och presenter. Hyllningarna fortsatte hela dagen med personliga uppvaktningar från en stor vänkrets. Ett stort antal telegram anlände under dagens lopp. På kvällen gav den ungdomliga 60 - åringen middag för släktingar och grannar i sitt trevna hem. då jubilarer ytterligare blev föremål för hyllningar genom sång m. m.

Skall vägen bil allmän? Hr Gustav. Östman m.fl. i Ön, Rossön, har å vederbörande vägintrössenters vägnar hos regeringen anfört besvär över att länsstyrelsen avslagit deras ansökan om intagning till allmänt underhåll av utfartsväg från Ön till landsvägen Hoting - Backe. Vägen betjänar 32 fastigheter med en folkmängd av 125 personer. Bossons idrottsplats ligger i utefter vägen vilket medför stor trafik på denna. Dessutom trafikeras vägen dagligen av mjölkbil, varjämte flottningssällskapets bilar under flottningssäsongen uppehåller en ständig trafik på vägen. Där förekommer också så tunga grustransporter för vattenfallsverkets räkning. Valnämnden har tillstyrkt att vägen blir allmän. Väg intrössenterna representanter tillägger att det synes alldeles uppenbart, att de blir alldeles för betungande för ett fåtal byamän att underhålla denna väg, som i så stor utsträckning trafikeras och förslits av den stora allmänheten.

19/8 1955

ANDERS MATTIAS SUNDQVIST

60 år fyller i morgon flottningssällskapets förmannen Anders Mattias Sundqvist Hoting.

Han är född i Sunds by, Bodum, och kom redan som 13 -årig att börja arbeta i skogs- och flottningsarbeten. Han ingick äktenskap omkring 1915 med en flicka i byn, där makarna uppfostrat tre barn till duktiga medborgare Han inköpte ett småbruk som han upparbetade från ris och rot. Ett arbete som tog många dagsverken i anspråk, Flottningsarbete var hans sysselsättning. Han anställdes så småningom som förmans en syssla som han fortfarande innehar på somrarna. På vintrarna arbetar han i Flottningssällskapets verkstad i Bodum. För tre å fyra år sedan sålde han sitt jordbruk i Sund och flyttade till Hoting där han har en gård.

30/8 1955

50- meters fallet Bodumsbans död

SOLLEFTEÅ (VA) Tjugoårig gruvarbetaren Allan Olsson från Fjällsjö avled på maningen på lasarettet i Skellefteå av de skador han ådrog sig då han i måndags förra veckan föll 50 meter i Kristinebergsgruvan och skadades svårt. Olsson var sysselsatt som lokförare olycksdagen. Han skulle med ett eldrivet lok hämta en vagn. På loket hade av någon anledning bygelns gång gått sönder När Olsson upptäckte detta hade han stannat samt hasat ned bygelns. Troligtvis har Olsson vid försök att gå upp på loket endera kommit i kontakt med den strömförande lokledningen eller på annat vis halkat och tappat balansen varvid han föll ner.

10/10 1955

Skolmålts byggnad i Bodum

Skolöverstyrelsen har föreslagit regeringen att tilldela Fjällsjö skoldistrikt statsbidrag med högst 66.000 kr för att vid den nya skolan i Bodum låta uppföra en skolmåltsbyggnad. Den totala byggnadskostnaden beräkna till kr 148.000:— . Arbetena anses bör påbörjas snarast

6/1 1955

Skola i Bodum har renoverats

Grundsjö skola i Bodum har under sommaren genomgått en genomgripande reparation och modernisering som hälsas med stor tillfredsställelse av både lärare och barn. I jordvåningen har byggts toaletter och pannrum. Första våningen som tidigare bestod av två klassrum samt avklädningsrum har ändrats till ett klassrum, gymnastiksal och avklädningsrum. Övre våningen, som tidigare varit lärarbostad, har inretts till klassrum, matsal, avklädningsrum samt kök för barnbespisningen. Målningsarbeten pågår f.n och allt målas i ljusa, trevliga färger.

En hel del omändringar för värme- ledningarna har även utförts, oljeeldning är tidigare inmonterad. I skolans närhet håller en ny lärarbostad på att uppföras som kommer att innehålla en större, och en mindre lägenhet.

17/10 1955

Berusad pojke gick i vägen för personbil

ROSSÖN (NN)

En spritfest på lördagskvällen kostade en 16 - årig yngling i Rossön en hjärnskakning samt utslagna tänder. Tillsammans med två kamrater stod ynglingen vid vägkanten med en spritflaska i handen, då en bil kom körande. Då bilen var några meter från pojkarna drumlade ynglingen plötsligt ut i vägbanan med ovan nämnda följd. Han vårdas på Backe lasarett.

Bilisten, som hörde hemma i Backe, sökte undvika olyckan genom att kasta fordonet åt sidan, men uppnådde endast att vagnen hamnade ute i terrängen och blev illa tilltygad. Bl.a. slets ena framhjulet loss. Ynglingens kamrater sprang från platsen och överlät åt bilisten att ta hand om den skadade. Med hjälp av några närboende larmades ambulans som förde ynglingen till Backe lasarett, där han kvarliggert för vård

3/11 1955

Bodums lottakår har hållit Årsmöte. Till styrelse utsågs fru Karin Ahnlund, kårchef. efter fru Lilly Eriksson, som undanbett sig återval. samt fru Astrid Persson, vice kårchef. Fru Karm Bergqvist. sekreterare. Fru Anna -Lena Persson, materielförvaltare och hemtjänstchef, fröken Göta Mårtensson, vice hemtjänstchef. fru Maja Gustafsson, kassa-förvaltare. Som revisorer omvaldes Einar Hallström och Anders Sjödin. Till ombud vid förbundsmötet valdes fruarna Karin Ahnlund och Astrid Persson. Fru Karin Ahnlund överlämnade blommor till den avgående kårchefen och tackade henne för visat intresse.

Från trafikomröstningen 16/10 1955

	Ja	Nej	Blanka
Fjällsjö ö-Backe	74	420	3
Fjällsjö -Flyns	2	110	0
Fjällsjö - Hällvattnet	0	33	0
Fjällsjö -Kronby	3	17	1
Fjällsjö - Rossön	28	298	3
Fjällsjö -Rudsjö	3	47	2
Fjällsjö -Sils	2	72	1
Fjällsjö -Vängel -	2	188	2

VA 8/11 1955

Hastighetsgräns i Rossön - Backe bör inte införas

Vägförvaltningen har avgivit förnyat yttrande rörande i frågas att hastighetsbegränsning inom Rossön och Backe i Fjällsjö. Tätbebyggelsen inom Rossön har inte sådan karaktär att hastighetsbegränsning f. n. bör införas där, säger vägförvaltningen.

Enligt Vägförvaltningen förmenande bör viss restriktivitet ske i fråga om införande av särskilda hastighetsbegränsningar. Begränsning bör sålunda inte införas på sådana vägar där bebyggelsen ligger på ett relativt stort avstånd från vägen där densamma inte är sammanhängande eller där den ej är belägen på ömse sidor om vägen. Vid vägen 992 Bodum - Nässets anslutning med väg 331 finns tre fastigheter vilka ligger helt nära vägen. Ur trafik säkerhetsskäl - siktförhållandena vid utfart från väg 992 till väg 331 är här betydligt nedsatta - har därför förbud inforts att med fordon korsa eller svänga in på väg 331 utan att först omedelbart dessförinnan ha stannat. Den koncentrerade bebyggelsen vid Orrnäs ligger helt skild från väg 331. Enligt det upprättade förslaget till byggnadsplan för ifrågavarande område skall endast en utfart finnas från området ifråga till väg 331.

Vad beträffar Backe framhåller Vägförvaltningen att förekomsten av vägskäl, kurva eller backe i regel inte utgör skäl för införande av hastighetsbegränsning. Där så anses erforderligt uppsatts i dylika fall varningsmärken med härför fastställda symboler. Då ingen nämnvärd bebyggelse finns mellan vägskälet vid Jansjövägen och platsen där nuvarande hastighetsmärken finns anser Vägförvaltningen det inte erforderligt att f. n. flytta dem. Det torde ur trafiksäkerhetssynpunkt f. ö. vara mindre lämpligt att utan tvingande skäl uppsätta märken i omedelbar anslutning till vägskäl. En trafikants uppmärksamhet bör koncentreras på trafiken i och vid vägskälet.

Kockan klara` t

Arbetarna vid flottnings föreningens verkstad i Rossön har löst matfrågan på samma sätt som ett huggarlag i skogen. Man har lejt en koka. Ett 15- tal man har sina hem på annan ort. De äter nu i en barack på verkstadstomten. där fru Irma Johansson residerar. Stadigt mål två gånger om dan. kaffe tre gånger. Bättre kan man inte få det. försäkrar en av fru Johanssons matgäster.

18/11 1955

Storverkstäder Rossön blir större

Nya båtar på löpande band hos Flottningsföreningen NN

Det är rent förunderligt vilken armada av båtar som krävs för ett flottningsföretag. Man tänker just inte på det eftersom båtarna alltid är spridda över ett stort område och opererar i vilt skilda älvförgreningar och sjöar.

Sammanlagt är det ISO motorvarpbåtar som om sommaren har fullständig service vid verkstaden i Rossön. När det gäller större båtar som håller till i vattendrag långt ifrån får verkstaden skicka personal till ort och ställe. Verkstaden i Rossön är emellertid inte bara en servicestation där flottnings farkoster ses över och får sin olja och vad helst de behöver. Där byggs också båtar, både av trä och av hårdare material.

De större benämnes förresten inte flottningsbåtar. De kallas motorvarpbåtar och tillverkas i tre olika typer. De största är på 8-10 ton. Sen finns det mindre på 5 ton. Just nu har man ingen sådan båt under byggnad, men det finns åtskilliga, inne för reparation.

Detta gäller bl.a. de bogserare på upp till 25 ton jämte de stora 40 -tons ångbåtarna som också ingår i flottningsarmadan. Verkstaden i Rossön tillverkar för övrigt alla slags spel och dammluckor och annan material som behövs vid en stor flottled

Det är matfriskt folk vid Flottnings föreningens verkstad, det kan kockan fru Irma Johansson garantera.

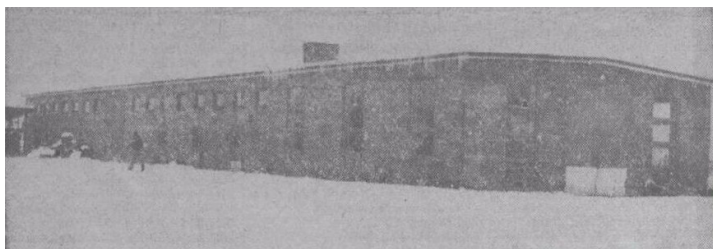
Kort livstid för flottbåtar 100 om året

Åtgången på de vanliga flottnings båtar av trä är stor under sommarsäsongen. Ofta måste de släpas över stenarna, och en färd utför några forsar är tillräckligt för att göra kaffeved av en ny "eka".

Snickarna vid Rossöverkstaderna hinner inte med annat än bygga båtar. Tre man jobbar i snickarverkstad och produktionen är ca 100 båtar om året. Då förstår man att det går undan. Sammanlagt sysselsätter Flottningsföreningens verkstad har f.n. drygt 20 man. Arbetsstyrkan varierar. Av de större motorvarpbåtar byggdes i fjol bars en. 1952 t. ex, lämnade 16 nya båtar verkstaden. omtalar verkmästare Ture Hemström,

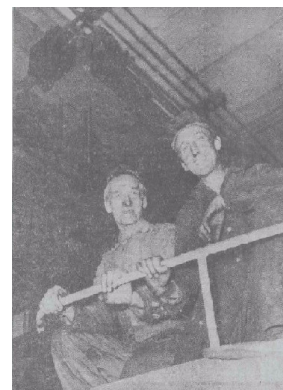
Nybyggnad

Ett stort nybygge är nyligen färdigt vid flottningsföreningens verkstad. Man har låtit uppföra en särskild förråds byggnad med stora utrymmen. Den service man har för båtarna vid flottningen kräver ett lager med stor sortering. Den nya förråds byggnad av tegel och rymmer såväl varm- som kallförråd, stort oljeupplag och kontorslokaler. Snickarna har i den nya byggnaden fått en rymlig och ljus och varm verkstadslokal.

Den nya förrådsbyggnaden hos Flottningsföreningen ger stora utrymmen. Bl.a. har snickarna - vid gaveln närmast - fått en ny verkstad.

139 motorvarvbåtar liar fullständig service vid. Rossö verkstäderna för denna. Erik Sunderlin. Rossön t.v och. Bengt Näslund. Hötting heter de två som syns i bild..

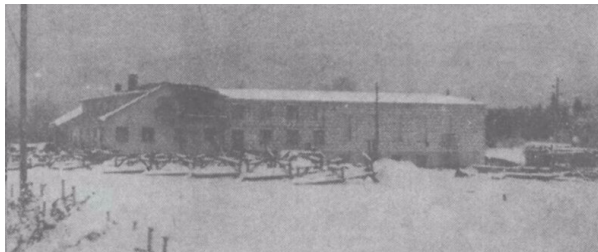
1955

Bröderna Andersson bygger ut dubbelt Säljer till Japan

Ett omfattande utbyggnadsarbete pågår för närvarande vid Bröderna Anderssons verkstäder i Bosön. När den nya fabrikslängan är färdig fram på västkanten har utrymmena i det närmaste tredubblats.

Det betyder alltså att "Rossö -doningarna" i ännu större omfattning kommer att spridas ut på marknaden, eller hur fabriker Verner Andersson? Det är naturligtvis var förhoppning att kunna öka produktionen genom den här stora ombyggnaden. Nya maskiner tillkommer också, men först och främst bygger vi nytt helt enkelt för att vi varit för trångbudda förut.

20 anställda, Huruvida man kommer att anställa mer folk vill inte fabriken Andersson yttra sig om ännu, Verkstäderna har i dag ett 20 -tal anställda. För den som inte vet vad man sysslar med vid Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön bör kanske infogas att här tillverkas praktiskt taget allt som har med timmertransporter att göra, kälkar, släpdon o.s.v. "Rossö- doningarna" är kända inte bara i Sverige. De används så långt bort som i Japan. Man säljer också till Afrika förutom bl. a. de europeiska länderna Tyskland, England och inte minst Finland.

Ombyggnaden vid Bröderna Anderssons verkstäder blir i det närmaste fullständig. Utifrån ser det ut så här. I stort sett färdigt.

Samhällsföreningen i Rossön behöver 30 å 40.000 kronor 8/12 1955

ROSSON (VA). Basen för samhällsföreningen Rossön, köpman Anders Olsson, har det lite bekymmersamt just nu. Saken är den att man måste utvidga ytterbelysningen till att omfatta även Orrnäs och Öhn. Dessutom håller den gamla belysningen till andra delar av det vackra lilla samhället att vara mogen för utbyte. Allting slits ju.

- Men allt det där kostar stora pengar, suckar hr Olsson. Vi behöver stora pengar för att klara av det hela. Så där 30 å 40 000 kronor skulle vi behöva. Det är en stor summa när vi bara har 5 000 i vår kassa.

Men det finns ljuspunkter också - vi tänker nu inte på lamporna. Olika föreningar i Rossön visar ett glädjande samhällsintresse. Hr Olsson omtalar att föreningen nyligen fått en vacker slant av lottorna till att betala el strömmen med. Vi skulle gissa att när damerna i Rossön får veta hur det står till med finanserna så sätter de igång med att samla pengar. Damerna brukar kunna utträta storverk med ganska små medel, ty de vet sanningen av ordstävets >av många bäckar små.

Familjefest hos lottorna i Rossön

Lottorna i Rossön hade häromdagen anordnat en trevlig; familjefest i föreningshuset där både gammal och ung hade infunnit sig. Behållningen, 600 kr., gick till samhällsföreningens gatubelysning. Så nu blir det ljus i Rossön till julen. Lottorna hade förfärdigat en massa trevliga saker, som hade strykande Åtgång. Kaffe och gott bröd vankades naturligtvis också. Efter en speciellt författad välkomstsång av lottorna följde flera trevliga barn tablåer musik och andra roliga uppträdanden av lokala förmågor. Arrangörerna fruarna Ahnlund och Persson, hade lyckats utomordentligt med sin uppgift, ty festen blev en av de trevligaste man haft på länge i Rossön.

21/12 1955

Familj i Rossön hemlös vid brand

Hemmansägare John Westerlund, Orrnäs, Rossön, höll på att bil innebränd. då hans fastighet eldhärjades men till måndagen. Vid 22- tiden började det brinna i fastigheten, som var byggd i ett och halvt plan och elden fick sidan omfattning att byggnaden inte stod att rädda. I stallet fick brandkåren Inrikta sig på att hindra eldens spridning till intilliggande bebyggelse. Branden upptäcktes av bröderna John och Rune Isaksson, Flybäckcn. som passerade platsen, och dessa gick de in till köpman Hans Rönnlund, som bor mitt emot Westerlundska fastigheten, för att ringa till brandkåren. Hr Rönnlund hade redan larmat brandkåren, då han sett att allt inte stod ratt till hos Westerlunds.

Familjen, som blev hemlös, består av fem personer, men två av barnen vistas på annan ort. Fru Westerlund och det enda hemmavarande barnet var borta på julfest, då hemmet ödelades.

Det uppges att Westcllund skulle ha kommit hem strax före branden och gått och lagt sig ovanpå sängen med kläderna på. Han hade lyckats ta sig ur det brinnande huset, men han var då omtöcknad av röken, chock skadad och hade fått en del av håret bortbränt. Han fördes på måndagsmorgonen till lasarettet i Backe, där han fick stanna för vård. Hittills har ingenting framkommit som kan förklara hur elden börjat. Huset var försäkrat för 10.000 kr och lösöret för 3,000 kr, vilket betecknas som mycket lågt.

Husbrand mörklade Orrnäs

SEXTIOÅRING

Sextio år fyller i morgon folkskollärare EINAR HALLSTRÖM, Rossön

Efter folkskolläraryr- och organist examen i Luleå 1917 hade han sin första tjänstgöring vid Iggesunds skola i Hälsingland, varefter han tjänstgjorde i Bodum åren 1918 - 20. Efter några år i Rödön, Jämtland, återvände han 1923 definitivt till Bodum, där han sedan dess verkat Ett antal år skötte han även kontorssysslän i Bodum.

Jubilaren är en mångkunnig man som vid sidan om sin uppskattade gärning som lärare även sysslar med experiment inom olika områden och en tid drev han egen bilverkstad. Inom det offentliga livet har hans krafter tagits i anspråk för en mängd kommunala utredningar, särskilt i byggnadsfrågor förutom många privata uppdrag som sakkunnig vid husbyggen m. m. I skolstyrelsen är han sedan lång tid

MINUS 29 I ROSSÖN

ROSSÖN (NN)

De kom ropade på vinterväder blev - bönhörda över hövan.

På måndagsmorgonen drog kylan ner rullgardinen i Ångermanland I Rossön vågade man knappt sticka ut näsan. Det var 29 grader kallt. Långbjörn hade "bara" 25 grader, i Edsele var det 24 och i Näsåker 25

28 /2 1956

Källa blev orsak till häftig krock i Miltallberget

I Miltalberget krocade på måndagsmorgonen en gruslastad bil på väg mot Hoting med en mötande personbil. Båda bilarna hade låg fart men trots detta blev det en ordentlig smäll. Orsaken till olyckan torde vara en svallis som uppstått på grund av att en källa som ligger vid sidan av vägen svämmat över vägbanan. Personbilens förare A. Nordqvist, Svedje, fick ett skärsår på hakan. Bilen fick stora skador med bl. a. i hela frampartiet intryckt. Nordqvist var på väg till Sollefteå för militärtjänstgöring och fick fortsätta resan med tåg

17/4 1956

Snabbköp i Rossön nyhet som slog

ROSSÖN (VA) Snabbköpsbutiken i Rossön hade premiär på måndagen och det var en nyhet som slog. Bakom arrangementet står Fjällsjö konsumtionsförening och det var cirka 300 personer som bjöds på premiär kaffe, enligt vad affärschefen J. R. Lindgin avslöjar för VA. De äldre har kanske litet svårt att vänja sig vid det nya systemet men det kommer nog att gå bra.

Kalle Hedberg målar altartavla i Bodum

ROSSÖN (VA). Den berömda norrlandskonstnären Kalle Hedberg har nu äntligen fått en större dekorativ uppgift att utföra. När han ställde ut i Stockholm i fjol höjdes, som bekant, ett ramaskri av så gott som samtliga huvudstadens kritiker som konstaterade att det var ren skandal att inte Kalle Hedberg fått någon vägg att dekorera i vårt land. Nu kan VA meddela, att Kalle Hedberg har utsetts att måla en altartavla för Bodums kyrka,

De kyrkliga myndigheterna där uppe har i flera år underhandlat med konstnären. Det har nu resulterat i att han för ett par dar sedan presenterade en skiss som omedelbart godkändes. Motivet är Kriste nedstigning från korset

I Bodum är man naturligtvis överförtjust Över att konstnären åtagit sig uppgiften. Enligt vad VA inhämtat kommer Kalle Hedberg att uppe i Lappland, där han nu isolerat sig, ta itu med den stora uppgiften.

Polisen i Backe fick vid tretiden natten mot fredagen rycka ut till Nässets färjeställe och ta hand om en "överkvaliserat rattfyllerist" som polisen uttryckte sig. Mannen, en person ifrån Ströms socken, ville över inred färjan och var bråkig och otidig mot farjkarlen som blev tvungen att ringa efter polisen då han såg att vederbörande inte var i stånd att kora bil. Mannen uppges att ha varit så berusad att han knappast kunde tala.

Det blev blodprov i vanlig ordning.

16/8 1956

Årets Vallhallating samlade 1 000 i Rossön

Rossön (VA) Årets Vallhallating som avslutade på söndagen, hade samlat omkring 1000 personer. Karnevalståget, som gick till idrottsplatsen, hade ett antal ekipage som ville illustrera forntid nutid - framtid. I den pristävling som förekom mellan de deltagande ekipagen blev det en hård strid om placeringarna.

Vid röstsammanräkningen befanns Bodums Trä förädling u.p.a. vara segrare med 56 roster, medan tvåan "Badflickor - ekipaget" hade en röst mindre.

I karnevalståget förekom för övrigt flera pigga Inslag. Bland annat viftade några tidsbilder. Först kom 1890 då familjerna hade stora barnskaror och vagnens citerade text sade: Vi har gjort vårt. Så kom familjen 1956 och den hade endast en hund och den förklarande texten talade om att "Det räcker för oss." "AB Värvarer" fyllde aktuella företeelser inom fotbollen. Där fanns Bäcke-, Kramfors- och Italien - "direktörer" som satt och vräkte sig och det hela hän syftade på flykten från Rossons. De två första pristagarna i tävlingen erhöll var sitt presentkort på 180 kr.

28/9 1956

Skogsarbetare i Rossön

Hallå pojkar och flickor. Ja även farbröder och tanter med för den delen om man nu ägnar denna sida något intresse. Vi är tre pojkar i Rossön som här på bilden föreställer skogsarbetare och som ni ser så är vi klädda och även utrustade som sådana.

Givetvis är det bara på skoj eftersom vi ännu inte har kommit över skolåldern. Om ni inte vet vilka vi är så kan vi tala om att från vänster till höger på bilden står Christer Sjödin, Torsten Wiklund och Jan Anders Ågren,

Valhallatingets karnevalståg förra Bördagen placerade sig detta ekipage som tvåa efter Bodums träförädling u.p.a. Här visar den Höglundska familjen sitt sätt att öka inkomsterna. "Brist på manuell arbetskraft. Gör som vi - öka barnantalet. "Familjen hade "lovats trillingar i år" å Det blev 150 kronor i pris och det var det värt tyckte många.

15/9 1951

Tivolibil av vägen Två erhöj skador

Rossön (VA) - Det var ett rent under att passagerarna klarade sig, konstaterar hr Ivar Nordström i Hoting, som natten mot fredagen vid Miltallberget i Rossön upptäckte en äldre personbil, vilken kört vid sidan av vägen. Bilen hade vräkt undan stora stenar innan den slutligen blev stående mot en sten. Vi kom bara några minuter efter det olyckan inträffat. Det var en tivolibil från Halmstad, två pojkar satt fram och de fick inga som helst skador. Däremot klarade sig inte en flicka från Umeå lika bra och inte heller en yngling, som hon hade sällskap med i bilens baksäte. De två fick vi ta hand om och föra till Backe lasarett. Ynglingen fick ett jack ihopsytt och fick sedan lämna lasarettet. Flickan däremot som tjänstgör på Ringbaren i Umeå fick stanna emedan hon brutit några revben och fått en hjärnskakning. Det nästan märkligaste var, att även bilen klarat sig, fort- sätter hr Nordström. Däcken var oskadda och varenda ruta var hel vilket tyder på att även ramen klarat sig. Orsaken till olyckan utreder polisen. Vägen är på stället mycket tvärkurvig och svår för obekanta.

11/2 1956

Bil i sladdning hamnade på röse

HOTING (NN)

Fyra personer i en personbil var vid 12-tiden natten mot fredagen ute för ett kusligt äventyr i Miltalberget, Bodum. Sällskapet, som tillhör ett tivoli i Dorotea, var ute för att affischer», då deras bil plötsligt kom i sladdning Den vådliga färden slutade på ett stenröse.

Det var tre personer från tivolit och en tjänsteflicka från Umeå, som färdades i bilen. När bilen var på väg åter till Dorotea kom den vid Miltallberget i sladdning och gick Över till vägens högra sida, där den fortsatte ett 20 -tal meter efter yttre vägkanten. Sedan gick den ytterligare ett 20-tal meter i den en meter höga slänten innan den 10 meter längre fram gick mot ett stenröse. Framhjulen hoppade över ett par stora stenar, men bakhjulen blev stannande på dem, och trots de svåra krängningarna blev bilen stående på alla fyra hjulen

Någon skada i underredet fick inte bilen, däremot fick den en del plåtskador. Av passagerarna skadades de som satt i baksätet Den ena en kvinna fick skador i bröstet och fick stanna kvar på Backe lasarett då hon antagligen spräckt något revben. Den andra fick lämna sjukhuset sedan en del skärsår omsetts. Det var en förbipasserande droskbil från Hoting som förde de skadade till Backe.

Det kan betecknas som enastående tur att bilen kunde hållas på alla fyra hjulen. Hade den välthade en långt större olycka kunnat inträffa.

NN 22/9 1956

Det var en gång en bil

En personbil demolerades som nämnts svårt vid kollision med en lastbil i Sunds by i Fjällsjö på onsdagen. På bilden ser vi den illa åtgångna vagnen, liggande på sida i diket Vilket som i övrigt är upp eller ner fram eller bak få. söka lista ut själv.

VA 22/8

Småpojkers lek orsakade brand ladugårdsbrand i Rossön

ROSSÖN (VA). En ladugård brann ned natten till onsdagen hos Nils Berglin, Nagasjön, Rossön. Det var några småpojkers lek som vållat eldsvådan.

Elden hade två pojkar i åldern Branden upptäcktes klockan halv tre på natten av fru Selina Berglin som vaknade vid att det knastrade utanför. Hon fick då se att ladugården stod i ljusan låga. En ko samt en pris blev lågornas rov. Hela höskörden samt ved och kläder brann också upp 6 till 7 år till upphov. Pojkarna hade under dagen eldat i en plåtburk i vedboden. Elden hade troligen sedan legat och pyrt för att slå upp i ljusan låga mitt i natten. Familjen gör genom olyckan en rätt avsevärd förlust

Näverkonstnär i Bodum flätade skor till dans

MILTALLBERGET NN)

Att fläta näverkontar och andra näversaker kunde man tro var en konst som dog samtidigt med fåbodarna. Det var nämligen där dessa saker användes för att forsla smör och ost efter obanade vägar till hembygden. Men näverarbetare finns ännu.

En som inte glömt konsten är fru Elisabet Sundlun. Miltallberget, Bodum som trots sina 77 år fortfarande med snabba fingrar flätar näverkontar, liebrykontar, näverskor och andra trevliga saker.

- Jag var nio år då jag första gången på egen hand flätade en kont, berättar hon. Konsten lärde jag mig av min mor. Under uppväxttiden då jag vallade kor och getter i skogen hade jag gott om tid för flätningen. Jag brukade fläta gubbar och gummor mej kontar på ryggen och näverskor på fötterna. En del såg riktigt lustiga ut. En gång fick jag beställning från grosshandlare Erstad i Långele just på såna gubbar. De skulle föreställa ett vandrande par, minns jag. Jag flätade ett par näverskor åt mig själv en gång. Dem använde jag på danserna. De andra ungdomarna var avundsjuka på mina lätta skor och ville att jag skulle göra likadana åt dem. Men det brydde jag mig inte om, de fick dansa bäst de ville i sin tunga grovläderskor.

Fru Sundlus kan fortfarande sin konst. Några stora kontar är det sällan hon gör mest blir det små, som förr kallades getarkontar. Men dessa växer fort under fru Sundlus skickliga händer.

Nejla

BODUMSBASTUN ÄR FÖR LITEN

ROSSÖN (VA). Ett förslag till bastuanläggning i Bodums skola har upprättats för en kostnad av 12000 kronor, sedermera har dock kostnaden höjts till 20 000 kr. Folkskolestyrelsen har i ett utlåtande framhållit att den finner anläggningen för liten och har beslutat låta omarbeta förslaget men ändå anhålla hos kommunalfullmäktige om ett anslag på 20 000 kr. Centrala byggnadskommittén har behandlat ärendet och meddelat att om den skall ordna bygget beräknar de kostnaderna för nuvarande projekt till 32 000 kr.

MC PÅ ROSSÖVÄG SLIRADE I HALKAN FÖRAREN SKADAD

Rossön (VA) På landsvägen i västra Ångermanland råder just nu en rätt besvärlig halka som på sina håll orsakat olyckstillbud. I de flesta fall har det stannat endast med tillbud, men i Rossön. Bodum råkade 50-åriga anläggningsarbetaren Harry Edström rätt illa ut, då han skulle , sätta igång sin mc på den glashala vägen. När han släppte kopplingshandtaget snurrade motorcykeln runt och Eldström kastades av och slog huvudet så hårt i vägbanan att han förlorade j medvetandet. När han efter några ögonblick kvicknade till igen hade han totalt förlorat minnet och måste hjälpas till sitt hem där han får ligga till sängs några dagar sedan läkaren konstaterat hjärnskakning.

5/8 1956

SJ-BIL TVANGS I DIKET I BODUM

ROSSÖN (VA). I Rossön Bodum, inträffade på lördagskvällen ett , olyckstillbud varigenom en SJ-bil i Rossön tvingades att köra ned i diket för att undvika kollision med en cyklist som färdades på höger sida av vägen. Bilisten gav signal, för omkörning men i samma ögonblick bilen skulle passera svängde cyklisten över till vänster. Vid dikeskörningen uppstod en del skador på bilens fram parti medan cyklisten undkom oskadd.

5/11 1956

I Tåsjöbo trafikdödat under föräldrbesök

HOTING (NN)

En tragisk bilolycka med dödlig utgång inträffade mellan klockan 20 och 21 i Brocksjö by, Bodum den 43-åriga handlanden Turo Norlin från Trångsviken i Jämtland omkom, i bilen åkte även två av hans söner, 17-åriga Åke och 11-åriga Arne. samt Rune Norlin, broder till den omkomne, samt fröken Irja Eriksson från Rossön. Bodum.

Samtliga utom sonen Arne ådrog sig mer eller mindre skador och fördes så fort sig göra till Backe lasarett, där det konstaterades att Norlin var död

Av de övriga blev fru Eriksson som satt i förarsätet bredvid Norlin svårast skadad. Hon fick armbrott och skärsår i ansiktet. Båda sönerna och brodern satt i baksätet och alla utom 11 åringen i fick skärsår troligen av glassplitter.

Norlin som är född i Norråker. Tåsjö skulle jämte sönerna och brodern åka hem till Norråker och hälsa på sina föräldrar och hade i vid 18- tiden startat från Trångsviken för att via Strömsund åka till Hoting, där fröken Eriksson skulle stiga av för att fortsätta till Bodum.

När de kom fram till Brocksö by som ligger omkring två mil i från Hoting efter Strömsunds vägen hade bilen i det hala väglaget gått av vägen i en skarp vänsterkurva varefter den följt den en meter höga slänten ett 20- tal meter, snett framåt mot en gran och därefter - törnat mot en stor sten. Bilens Västra sida trycktes In med våldsamt kraft just där Norlin satt. Han fick därvid bröstskogen intryckt, svåra huvudskador och torde ha ljugit en ögonblicklig död.

En ingenjör från Strömsund, som strax efter olyckan kom till platsen. larmade polisen i Hoting och Strömsund, som omedelbart rekvirerade ambulans. De skadade fördes till Backe lasarett, där det konstaterades att Norlin redan var död.

Av de övriga skadade hade fröken Eriksson fått armbrott och skärsår i huvudet. Hon vaknade vid att hon låg uppe på motorhuven. Åke Norlin och Rune Norlin hade fått skärsår antagligen av glassplitter från den krossade framrutan. Däremot blev 11 - åriga Arne oskadd. Samtliga fick på lördagen lämna lasarettet.

Den omkomne Norin som är född i Norråker. Tåsjö var 43 år gammal och änkekman. Han har tidigare varit anställd vid Norrbyaa Konsumaffär som varubussförsäljare, då han för ett år sedan köpt egen affär i Trångsviken. Han sörjes närmast av två söner och åldriga föräldrar samt syskon, bl. a. en syster i Kanada.

13/11 1956

Snubblande nära en ny dödsolycka i Brocksjö- kurvan

BODUM (NN) ; Det var ytterst nära att "dödskurvan" i Brocksjö by i Bodum skulle krävt ett nytt offer på söndagskvällen. Endast sinnesnärvaro och god tur räddade en handelsresande som passerade platsen och där körde av vägen från att dela samma öde som handlanden Ture ' Norin från Trångsviken, vilken omkom där den 3 nov.

Handelsresanden hade ned dam från Vilhelmina som passagerare och kom körande från Strömsundshället mot - Hoting. I olyckskurvan, som är ganska skarp och saknar reflexer, kanade bilen i det hala väglaget av vägen och tornade mot samma gran och sten som blev Norlins död.

Föraren kastad? sig i sista ögonblicket åt sidan i förarsätet och klarade sig därigenom utan skador, trots att vindrutan helt krossades, ;

Även damen undkom utan svårare skador, endast en bula i ansiktet blev hennes minne av olyckan. Bilen blev ganska illa åtgången, , särskilt på vänstra sidan, men den kunde köras från platsen för egen maskin sedan den dragits upp på vägen. Det klagas allmänt över att kurvan är illa planerad och farlig.

15/12 1956

Brand förstörde bastun i Rossön

ROSSÖN (VA).

En häftig brand ödelade tidigt på fredagsmorgonen Rossöns bastu. Man hade eldat rätt hårt under torsdagen för att den skidtrupp, vilken förlagts till Rossön, skulle få ett välkomstbad på fredagen och troligen hade det uppstått överhettning mellan en kamin och en trävägg, varvid väggen intill kaminen fattade eld. Vid vilken tidpunkt branden utbröt kan man inte med visshet säga då den uppmärksammades först på morgonen. Då stod hela bastun i ljusan låga. Ingenting av byggnåden eller inventarierna kunde räddas. Bastun, som ägdes av Rossöns IF, uppfördes 1950. Den var i mycket gott skick och var försedd med nära nog förstklassig utrustning(Försäkringssumman, 8.000 kr. täcker på långt när inte värdet av det brunna. För Rossöbornas del torde den brunna bastun relativt snart komma att ersättas av en badinrättning inrymd i nya folkskolan.

12/12 1956

Nytt Folkets hos i Rossön

ROSSÖN (NN)

Rossön kommer att få ett nytt stilist Folkets hus vid halvårsskiftet nästa Ar. Som det nu ar finns det endast tve mycket dåliga samlingslokaler: det gamla Folkets hus och bygdegården. Befolkningen halsar därför Folkets husbygget med stor tillfredsställelse.

Det nya Folkets hus kommer att omfatta en större sal med 160 platser och en mindre sal för styrelse-sammanträden och studiecirkel i källarvåningen blir det en rätt stolsal. som ar lämplig för servering och där födelsedagskalas o. dyl. kan ordnas. Två studie- och biblioteksrum kommer även att ordnas. Det nya Folkets hus kommer att kosta omkring 300.000 kr.

12/12 1956

I Orrnäs Bodum. Kolliderade på tisdagsmorgonen två person- bilar Den ena kom körande efter landsvägen och just som den skulle passera ett vägskäl i Orrnäs kom en innan personbil köde in på vägen och en kollision blev följden. Föraren på den bil som kom från avtagsvägen uppgav vid polisförhör att bromsarna Inte fungera, troligen beroende på att vagnen stått ute under natten i den rätt starka kylan. Det blev rätt stora plåtskador på båda fordonen.

STOCKHOLM (TT) Den ene av årets Nobelpristagare i fysik, fil. Dr Walter Houser Brattain från USA jämte maka och son flyger från Bromma den 17 december.

12/12 1956

Väntsal i Bosundet varken eldas eller städas SJ har att betala 15 kr. i månaden

BOSUNDET (NN)

Man hade verkligen anledning att bli fundersam över SJ- politiken ibland. Byborna i Bosundet har förvisso all rätt att känna sig missnöjda med det satt varpå SJ behandlat denna bygd. Sedan ett år tillbaka har det varken eldats eller städats i väntsalen i Bosundets station. Inte ens en glödlampa har SJ hatt red att sätta in, utan byborna får lysa sig fram med ficklampor för att kunna få sig en vilostund i den iskalla väntsalen, där man kan få vänta på tåg upp till två timmar.

I stationsbyggnaden bor SJ-snickaren Axel Mårtensson med familj. Fru i huset är postombud. Men det är sannerligen inte fru Edla Mårtenssons fel att det ser ut som det gör i väntsalen.

Hon har erbjudit sig att elda och hålla snyggt för en ersättning av 15 (femton) kronor i månaden men SJ anser sig inte ha råd att betala ut denna summa och att dessutom hålla med ved.

Resultatet av denna småpolitik är att alla i bygden känner vantrivsel så fort man hör talas om järnvägsresor, och SJ. Värst är det för dem som har små barn och som får sitta timtals i väntsalen utan en gnutta värme.

- Jag vill säga att det är rysligt så illa SJ behandlar folk. säger fru Edit Svensson, som vid NN:s besök hämtar sin post i det Mårtenssonska köket. Här påstås det att det inte är många som reser till och från Bosundet, 1-2 per dag har det sagts. Det är lögn. Det är sällan det går något tåg har förbi utan att det är någon som stiger på eller tåget. Det blir nog åtskilliga trafikanter per dygn.

Hade inte fru Mårtensson varit så snäll och förbarmat sig över gamla resenärer och folk med barn, så skulle det ha ^n(t illa för många under de kalla vinterdagarna. Varför skall man vara så grinig i SJ?

Fru Mårtensson har ju erbjudit sig att arbeta för en löjligt låg betalning.

Det är inte bara resenärerna som lider. Mårtenssons har det också besvärligt. Väntsalen och expeditionen står nu oeldade och eftersom det endast finns vanliga innerdörrar och tunna väggar mellan den ouppvärmda delen av huset och Mårtenssons bostad, så blir denna kall och besvärlig att bo i. Fru Mårtensson har måste

täta till dörrspringorna med mattor för att hålla den värsta kylan borta.

Ett 20- tal familjer hämtar sin post i Bosundet Den sorteras upp i brevlådor som är uppsatta utanför stationen. Emellertid är det ju en del postärenden som måste klaras upp i Mårtenssons kök, som numera är expedition eftersom den rätta expeditionen också slår oeldad och tom. SJ har inte råd att elda. Hur många husmödrar skulle vilja ha en sådan ordning.

Det är skam att SJ skall behandla folk på det här viset. Ja det är man förvisso fullt ut beredd att instämma i sedan man besökt Bosundet en kall novemberdag.

Sultz.

V.A. 12/12 1956

75 - årig mästersed i Rossön leverantör till två landskap

BODUM(VA) Han är 75 år nu, mästerseden Flodin i Rossön. Sitt yrke valde han redan i unga år, men en del omständigheter gjorde att smidesarbetet i början blev mera ett kortare avsnitt i dagens egentliga knog än självständig' verksamhetsgren. Han var järnvägsbyggare på den tiden, sedermera blev han byggnads entreprenör vid SJ, Det var främst byggnads smiden, som då kom i fråga, och före sitt "genombrott" som egen företagare t smidesbranschen gick han en lärorik "finslipning" vid Sandvikens Järnverk.

Här ser vi 75 - årige mästerseden NILS FLODIN i sitt artide.

Två och ett halvt är senare återvände han till hembygden, Stenvattnet i Bodum, övertog fädernegården och smidde i en liten gårdssmedja så snart han hade en ledig stund. I början av 1920 -talet köpte han ett tomtområde med bostadshus i Rossön, byggde en ordentlig smedja och började sin långa och trogna tjänst som en bygdens allt i allo när det gällde reparationer av körredskap och maskiner. Det var uteslutande häst dragna sådana som under denna tid kom till användning, mön det dröjde inte länge förrän det kom både bilar och traktorer. Därefter dröjde det inte länge förrän det första lyxåket och den första hemlighetsfulla slag tröskan var färdig för reparation.

För bilarnas del var vägarna dåliga med stenar, stubbar och djupa hjulspår i körbanan. Sånt frestade till och med gamla T-fordar att falla sönder - om inte i sina ursprungliga beståndsdelar så dock i ett och annat axel" och stagbrott. Hade man en smed i byn så var ingenting naturligare än att man spände hästen för den trasiga bilen och släpade den - Ibland bara på tre hjul - till smedjan. Hade Flodin kunnat reparera åktrillan till belåtenhet, så nog klarade han bilen, resonerade man tydligen

SONEN TAR HAND ; OM "PETGÖRAT"

Det var lite marigt i början - medger den gamle mästerseden men man lärde sig nymodigheterna . Ja, Flodin har lärt sig allt han behöver kunna och nu baxnar han inte för vare sig bilar eller traktorer, dom får vara hur illa tilltygade som helst. God hjälp får han i sitt arbete av sonen Åke, som övertagit det mesta av "petgörat" i motorer, växellådor, fördelningsdosor och styrnäckor.

Det känn» liksom lite mera vant att syssla med rejäla smide till timmerdoningar, tycker Flodin, som fortfarande ägnar det mesta av sin dag åt rejält donings smide.

En timmerdoning, smidd av Flodin i Rossön, är heller ingen doning vilken som helst. De är välkända i hela västra Ångermanland och en stor del av Jämtland. Beställningar duggar in från skilda håll trots att traktorerna även här i stor utMräck-ning undanträngt hästen i skogskörslorna.

Vid VA:s besök har Fodin just börjat smida på en timmerstötting beställd av en stordrivare i Jämtland. Denne har provat Flodins tillverkningar under många år och vet att bättre och starkare doningar kan han Inte f& till sina fyrbenta dragare.

Det ska' vara grejer gom tål att ta i. säger Modin och makar in en bit av en järnstång i cidmörjan på härden. En fräsande gnistkvast slår upp som ett jättestort tomteblös rakt i Flodins brungarvade ansikte. Genom gnistregnet räcker han oss sin väldiga smednäve till avsked och när vi tvekar en sekund för att spana efter en tydligen obefintlig lucka i eldridan skrattar han ett hjärtegott, sotigt och tyst skratt: - Då' bränna Inte, då ä bara kalltostren

Tage.

/3 1952

Händig Bodumsbonde har både kvarn och smedja

Få bönder i Bodums jordbruksbygd tar sig fram till Rossöns samhälle som inte har ärenden till Nils Flodin. Han har nämligen sedan 1932 socknens enda kvarn och driver därtill smedja samt sågverk. Han är rätt gammal nu 70 -års - gränsen har han passerat - men alltså "smider han medan järnet är varmt" som i unga År, Men' han har ju hjälp av sina söner såväl i smedjan som kvarnen och vid sågen.

Flodin är infödd Bodumsbo, men lämnade tidigt hembygden och slog sig ned i södra Sverige. Där trivdes han emellertid inte utan återvände till Bodum 1919. Då förvärvade han ett hemman i norra Stensvattnet - en by drygt en mil från Rossön. Med hjälp av sin maka och senare barnen röjde han och bröt ny mark och satte snart gården i gott skick. Han har också goda kunskaper i byggnads -branschen och som egen byggmästare under många år bl. a. uppfört det hus i Backe, där bokhandeln är inrymd.

När Flodin 1928 uppförde smedjan var det hans avsikt att betjäna jordbrukarna i socknen och detta gör han fortfarande. Då behovet av en kvarn också var stort lät han 1932 bygga kvarn intill smedjan. Det är inte enbart jordbrukare från Bodum som anlitar F:s kvarn, utan även delar av Fjällsjö och Tåsjö socknar räknades till hans kunder.

Smidesyrket har Nils Flodin lärt sig grundligt och än i dag åt han i full fart med arbetet

Flodins duglighet togs ganska snart i anspråk i det kommunala livet, och alltså tillhör han LP-gruppen i Fjällsjö kommunalfullmäktige. Han var tidigare ledamot i Bodums fullmäktige, och är känd som en god företrädare för Bodums jordbruksfolk. L.

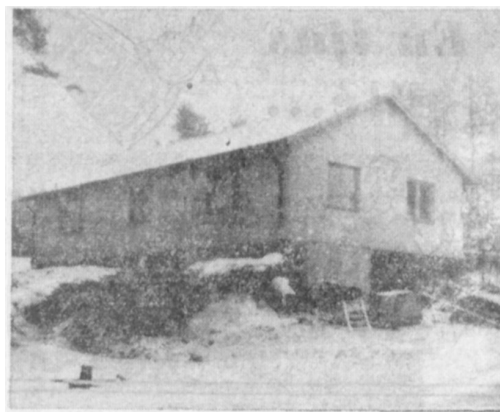
Fjällsjö kommun bygger livligt Två hyreshus kommer att byggas

BACKE (NN)

En livlig byggnadsverksamhet pågår för närvarande inom Fjällsjö kommun, berättar kommunalkamrer Uno Persson i Backe* Skolan i Rossön, som länge saknat skolbespisningslokal har nu fått en sådan Byggnadskostnaden är omkring 200.006 kronor. Dessutom har det ordnats med bastu nere i källaren - en sak som givetvis hälsas med största tillfredsställelse En sjuksköterskebostad med mödra- och barnavårdsmottagning står också i det närmaste färdig i Rossön.

Kostnaden för densamma beräknas uppgå till 90.000 kronor. Ett nytt pensionärshem med 12 lägenheter för en beräknad kostnad av 350.000 kr håller man just nu på med att uppföra grunden till. Ett hyreshus med 20 lägenheter planerar man också att uppföra i Rossön. men närmare utformning har planerna inte

Delta hyreshus kommer att uppföras på ett hemman som kommunen har köpt. På detta hemman är det också meningen att låta anlägga en ordentlig idrottsplats för Rossöns IF och skolan i Rossön I Backe sätter man redan i vinter igång med att bygga ett hyreshus med elva bostads- och fyra affärlägenheter och andra lokaler. Man hoppas också så småningom bygga till realskolan. För närvarande saknas både aula och gymnastiksal.

Skolombyggnaden i Vängelsby är nu helt färdig. Man har ordnat med barnbespisningslokaler, gymnastiksal, slöjdsal och lärarebostäder. Omkring 500.000 kronor går hela ombyggnaden på sjuksköterskebostaden i Rossön.

Det vore mycket bra om vi kunde få någon industri till kommunen, fortsätter kommunalkamrer Persson. Kommunen har inköpt snickerifabrikens gamla lokaler här i Backe, Och vi skulle ingenting högre önska än att där skulle kunna ordnas med j år. slutar kamrer Persson. någon industriell verksamhet, exempelvis cement till verkning.

Fjällsjö kommun har omkring 4.200 invånare och skattekonornas antal uppgår till omkring 120.000. Den kommunala utdebiteringen på 11.35 har vi hållit oförändrad i fyra år slutar kamrer Persson.

Sultz

HÄLLNÄSETS SKOLA

Är numera rätt förfallen och väggarna förmår inte utestänga kylan i någon större utsträckning. I lilla skolhuset, som skidåkarna får använda till matsal, var det i går nästan omöjligt att ta sig in. Spisarna har stått oeldade så länge att rökan vägrade gå den sedvanliga vägen upp genom skorstenen. Rökmolnen formligen vältrade sig i salar och korridorer. Det fanns slutligen ingen annan utväg än att slå upp dörrar och fönster på vid gavel. Åkarna får emellertid logera i stora skolhuset, där en skolsal annekterats som logement och där en stor gjutjärnskamin svarar för en både intensiv och ihållande värme. I stora korridoren slutligen utanför logementet har grabbarna god plats för morgongymnastik.

Anm: Om temperaturen ute är högre än inomhus så går det inta att få röken att stiga utan yttre hjälp

Genom bastubranden natten mot fredag, om vilken läses på annat ställe i dagens VA, blev det lite svårare att ordna med bad och dusch för åkarna, men även den detaljen klarades av under fredagen sedan arbetsledningen vid bröderna Anderssons verkstäder välvilligt ställt företagets duschrum till förfogande.

23/2 1957

Byggnadsföreningen Folkethus i Rossön har beviljats förhöjt statslån från 150000 kr. till 210000 kr. för uppförandet av samlingslokaler på fastigheten Orrnäs 3:54 i Bodums socken. Byggnadskostnaderna var ursprungligen beräknade till 262 000 kr. men väntas nu komma att uppgå till 310 585 kr.

1/6 1955

Tvivel på att regleringarna bär skulden till avkylningen

SOLLEFTEÅ (VA) Sverige avkyles successivt och juni medeltemperaturen har undergått den påtagligaste sänkningen och detta i sin tur medför ökad frekvens av sommarfroster. Det är Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut, som ger denna intressanta prognos i ett utlåtande till vattendomstolarna i mål angående sjöregleringarnas inverkan på temperatur- och klimatförhållandena i Norrland, där speciellt Ångermanland med sina rika vattendrag är utsatt för en allt mera omfattande vattenreglering.

Institutet framhåller två möjligheter till förändringar i klimatförhållandena med anledning av regleringarna, nämligen dels den inverkan på temperaturförhållandena som sammanhänger med värmeutbytet mellan luft och vatten dels Ökningen eller minskningen av dimma samt understryker att båda effekterna måste vara starkt lokalt begränsade. Institutet har bedrivit undersökningar och observationer pågå alltjämt rörande dessa frågor för att utröna de kvantitativa förändringar det här kan vara fråga om. Älv- och sjövattnets inflytande på temperaturförhållandena ovanför stränderna och längs niporna synes vara förhållandevis ringa och ofta av mindre storleksordning än inverkan av andra topografiska förhållanden, t. ex. dalgångar och bergsluttningar.

De temperatur förändringar som ofta läges regleringarna till last är säkert i stor utsträckning samma sekundära förändringar, som kunnat spåras över hela landet. Rörande det slag av dimma, som beror på sjörök, har institutet i sina preliminära utlåtanden framhållit, att islänningen torde minska antalet dimdagar och att en försenad eller förhindrad is- läggning till följd av regleringarna torde öka antalet dimdagar under ifrågavarande åstid.

Det förtjänar påpeka att dessa synpunkter icke är att betrakta såsom slutgiltiga utan kunna modifieras med hänsyn till de resultat som successivt framkomma genom institutets pågående observationer och undersökningar i den aktuella frågan. Även om det är svårt att ännu dra definitiva slutsatser om utvecklingen under tiden efter omkring 1940, d. v. s. efter den tid som älvregleringarna i Norrland satte igång i vidare omfattning synes alla tecken tyda på att sommartemperaturen sedan dess befunnit sig i successivt avtagande liksom varit fallet med vintertemperaturen. Detta avtagande framträder hittills tydligast längst i norr men är påtagligt i hela Norrland och i stora delar av Svealand och Götaland. Alla utredningar i denna fråga visar att det är julitemperaturen som undergått den påtagligaste sänkningen och det måste anses naturligt att denna sänkning i sin tur inneburit en ökad frekvens av sommarfroster inom frostlänta områden av Norrland, ett faktum som vid ett flertal tillfällen påtalats av ölkägare. Det måste emellertid anses uteslutet att denna sänkning, vilken kunnat spåras i hela Norden, skulle stå i något samband med älvregleringarna.

Den påtagliga/nedgången i minimitemperaturen belyser ytterligare hur en avkylningstendens föreligger inom nästan hela Sverige och att den icke är begränsad till Norrland ehuru den sattes in tidigare i denna landsdel och närmare bestämt före regleringarnas igångsättande i större omfattning.

Ifråga om hösttemperaturen synes utvecklingen otvetydigt visa en kontinuerlig stegring sedan omkring 1910, en stegring som ännu pågår. Detta gäller såväl medeltemperaturen som minimitemperaturen. Stegringen är mera påtaglig i hela landet. Även om det såsom institutet tidigare framhållit är antagligt att frekvensen av dimdagar i Norrland kan ha ökat lokalt längs reglerade vattendrag efter regleringarnas genomförande, måste man också ta i betraktande möjligheten att sekundära höjningar av hösttemperaturen under senare decennier framkallat en ökning.

Sammanfattningsvis kan alltså framhållas att klimatets i Sverige sekundära fluktuationer under senare årtionden delvis kan antas vara orsaken till de ändringar i temperatur- och dimfrekvens som påtalats i Norrland. Lokalt kan regleringen givetvis tänkas inverka på ifrågavarande element men när det gäller ändringar, som observerats inom områden långt från vattendragen eller i Norrland i allmänhet kunna de endast hänföra sig till sekundära fluktuationer.

7/1 1957

Kollekt rekord i Bodums kyrka

Bodums kyrka noterade rekord på trettondagen. Trots att templet inte var särskilt välbesatt var kollektståvorna nästan fyllda av sedlar. Vid sammanräkningen visade det sig att kollekten uppgick till 300 kr.

9/2 1957

Förakt för kyrkan eller vad?

I Bodums kyrka hölls Kyndelmässodagen konsert under medverkan av Ingeborg Nyberg. Bodums Idrottsförening stod som arrangör. Trots körförbudet var kyrkan välbesökt av en förväntansfull församling. Musikdirektör Soodla inledde med orgelmusik varefter Ingeborg Nyberg sjöng först från orgelläktaren och sedan från koret. Hennes vackra sång jämte hennes enkla, chosofria uppträdande betog oss helt. Sångkören samt en barnkör medverkade på ett förtjänstfullt sätt. Särskilt när fröken Nyberg tillsammans med barnkören, stående framför det blomster- och ljusprydda altaret sjöng Tryggare kan ingen vara, var stämningen så högtidsmättad så det var många som försynt torkade en tår ögonvrån.

Konserten avslutades med altartjänst och mäktigt brusande psalmsång. Säkert kände många med mig en stor tacksamhet över att ha fått vara med om denna högtidsstund, men säg vilken glädje som varar beständigt. En av Idrottsföreningens medlemmar steg fram för att avtacka fröken Nyberg och de medverkande. Hade allting i övrigt framförts på ett förtjänstfullt sätt så blev detta motsatsen och mer till. Kära Idrottsförening, tusen gånger hellre inget tack alls, än detta crazybetonade!

Det klagas ibland över att statskyrkan inte sträcker sin famn emot allt. Kanske med rätta. Men skulle Rossöns Idrottsförening härnäst bli vägrad om de begärde att få använda kyrkan skulle det inte förvåna mig. Vad som däremot förvånar mig och säkert många fler, är att det finns folk som inte har känsla för att kyrkan är ett heligt rum där profant tal och framförallt spex är otänkbart. Måtte de vara både första och sista gången som kyrkobesökarna i Bodum behöver lyssna till sådant tal.

Chock skadad åhörare

25 /2 1957

Kommunalt bostadshus i Rossön för 650.000 kr.

BACKE (NN)

Fjällsjö kommunal fullmäktige höll på söndagen sammanträde och beslöt att stiftelsen Fjällsjö uppföra ett bostadshus i Rossön för 650.000 kr. Med ändring av tidigare beslut beslöts att pensionärs hemmet i Rossön som är under uppförande, skall utökas till 16 lägenheter mot 12 som tidigare bestämds. I enlighet med nya socialhjälpslagen skall socialnämnden få rätt att teckna borgen för ett belopp intill 15.000 kr.

Till Ungernhjälpen anslogs 500 kr. Kommunalfullmäktige beslöt sälja en tomt från kommunens jord i Backe till stiftelsen Fjällsjöhus. Till nämndeman efter Per Erik Persson valdes skogsförman Axel G. Olsson. Han fick 18 av de 30 avgivna rösterna. Vidare beslöts att fullmäktiges sammanträden under sommaren på försök skall hållas på fredagar i stället för söndagar och varannan gång i Backe och Rossön. Jägmästare Gunnar Beckells m. fl. besvär ' beträffande bränsleersättningen avstyrktes.

9/3 1957

Förnämlig väggmålning i Rossöns barnbespisning

Barnbespisnings lokalen vid Rossön skola har fått en förnämlig väggmålning utförd av konstnärinnan fru Kerstin Sandberg Bränngård

Väggmålningen är på 30 kvadratmeter och är mycket intressant och välgjord.

Målningarna vill belysa olika yrkesgruppers betydelse i det gemensamma folkhushållet. Bland de allvarliga yrkesbilderna dansar glada flickor över ängarna med en speleman i spetsen. De typiska Norrlands yrkena i skogen och på älvarna belyses särskilt. Rossö ödde författaren Helmer Grundström och Harry Martinsson är också avbildade. I en del av flottarnas ansikten kan man se typiska drag av kända Rossö-bor. Vilka skall vi inte avslöja här.

9/3 1957

ROSSÖN (NN)

Ny bespisnings lokal vid Rossöns folkskola

Föreståndarinnan fru Sonja Sjölander samt biträdena fru Lisa Gustafsson och fru Hanna Hansson. Är redo att börja utspisningen, till höger har några av barnen slagit sig ned i de ljusa lokalerna.

Vårt dagliga bröd giv oss i dag, hur många gånger har inte dessa ord att över människornas lappar. Säkert var det någon av de 171 skoleleverna som hade dessa ord i tankarna när de i onsdag satte sig till bords för att intaga premiärmåltiden i den ny uppförda bespisnings lokalen i Bodum som är ett annex till folkskolan. När varje klass intog sina platser bevakades de av sina lärare och lärarinnor, både städat och hyfsat lät den framdukade maten sig väl smaka. Alla tycktes vara glada och förtjusta att äntligen få intaga sina måltider i den nya lokalen och slippa gå den långa vägen till gamla skolan Hällnäset, som tidigare använts för ändamålet

Vad som man först möter när man träder in i den ljusa och trevliga matsalen är en konstnärligt utförd väggmålning på ena kortväggen mot köket.

Folkskolläraren Alrik Olsson presenterade med några ord den vackra väggmålningen,

Matsalen i den nya bespisnings lokalen är ljus och trevlig med tillräckliga utrymmen, möblerad med väljorda långbord och stolar och med takbelysning som skapar trivsel. Innanför matsalen är köket beläget och där härskar föreståndarinnan fru Sonja Sjölander och biträdena fru Lisa Gustafsson och fru Hanna Hansson. Fru Sjölander berättar att 174 elever utspisas i 2 omgångar. Lite besvärligt har vi haft det under de sista dagarna innan vi fått allt i ordning till premiärutspisningen, säger hon, men det blir stor skillnad då vi kommer i ordning mot då vi hade utspisningen i Hällnäsets gamla skola. Köket är rymligt. Där finns alla matlagnings- och kokapparater till hands, el-spisar, el-stekugnar, rostfria grytor, diskmaskiner etc.

Vi får av folkskolläraren Alrik Olsson reda på att kostnaderna upp går till 200.000 kr. Däri ingår statsbidrag med 68,000 kr. Lokalen är ritad av arkitekt G. Lind.

Nelja

26/3 1957

Bodums scoutkår 40-års jubilerade i söndags. Då invigdes 28 tredjeklassare och en andra klassare. Invigningen förrättades i kyrkan av kårchefen kyrkoherde Teodor Tängdén. Efteråt följde underhållning i Bodums folkskola. Där visades filmen Följ spåret och kårchefen gav en historik Över scoutkåren. Kaffe serverades av Bodums föräldraförening dessutom förekom sång av scouterna.

8/4 1957

Finklöst i Fjällsjö i besvärligt läge vid, skidfestfylleri

ROSSÖN (VA). Rattfylleri, vanligt fylleri, slagsmål och bråk satte sin prägel på helgens festligheter i Rossön i samband med midvinter spelen

En kvalificerad rattfyllerist greps av polisen redan vid 17-tiden på lördagen sedan han med sin bil varit nära att kora över en cyklande pojke mitt för Bodums kyrka, Pojken blev med sin cykel omkullknuffad av bilen men slapp undan med obetydliga skrubbsår. På kvällen när dansen började på Föreningshuset blev det så småningom massor av fyllerister och då Fjällsjö polisdistrikt befinner sig i den penibla situationen att man saknar egen finka fick polisen och ordningsvakterna ett hårt arbete innan de någotsånär kunde återställa ordningen. Slagsmål och bråk avlöste varandra i rask följd och på söndagskvällen förklarade jourhavande polisman i Rossön att det helt enkelt inte gick att klara ordningsfrågan. Att åka den långa vägen med fylleristerna från Rossön till finkorna i Dorotea, Junsele och Ramsle var ogörligt med det fåtal polismän och ordningsvakter som fanns att tillgå och till Hoting var det inte heller stor idé att forsla ett eller flera fyllon då det i Hoting inte fanns någon jourhavande polis utan den polisman som kom med fylleristerna måste stanna och vakta sina "fäster". Till rossöbornas heder måste väl sägas att det övervägande flertalet av fylleristerna och bråkmakarna var hemmahörande på andra orter.

22/3 1957

Fjällsjöbyar vill till Tåsjö Inkorporering dryftad på möte inför vägministern

HOTING (VA) Statsrådet Lars Eliasson besökte på torsdagen Hoting och sammanträdde i realskolans aula med representanter för Tåsjö och Fjällsjö kommuner för överläggning om inkorporering med Tåsjö av byarna Flyn, Sund och Stavsjö. Överflyttningen till Tåsjö har begärts av befolkningen i de nämnda byarna.

Sammanträdet inleddes med att statsrådet uttryckte sin glädje över att ha fått sammanträffa med bygdens delegater. Han lämnade ordet till kanslisekreteraren Länder, för en kort resumé över vad som hittills kommit fram i denna sak. Det framkom där att frågan övervägts redan för 10 år och därefter varit föremål för diverse utredningar bl.a. av dåvarande överlantmätare Jung, som kommit till det resultatet att Fjällsjö kommun skulle fått en utdebitering på 30 öre per skattekrona mer om dessa byar inkorporeras med Tåsjö. Sedan dess har en hel del skrivelser kommit kammarkollegium tillhanda både från Tåsjö och Fjällsjö kommuner och från enskilda personer.

Diskussionen kom att bli synnerligen livlig mellan representanterna från kommunerna. Representanter för Fjällsjö kommun betonade att kommunen var beroende av det ekonomiska underlaget som dessa byar gav. Kantor A. Olsson ansåg att byarna hade lika nära till centrala delarna inom Fjällsjö, som inom Tåsjö kommun. Kyrkoherde R. Tängdén framhöll att skatteunderlaget skulle komma att minskas med elva procent. Båda församlingarna har redan nu svårt att hålla samma utdebitering som Fjällsjö. På en fråga av statsrådet hur de kyrkliga representanterna ställde sig till saken svarade prost A. Häggström att om myndigheterna ansåg att dessa områden skulle till Tåsjö så skulle han önska dem hjärtligt välkomna.

"VI BOR I INGENMANS LAND"

Hr A. Johansson i Stavsjö sade, att de som bo i denna by i många år kämpat för att få tillhöra Tåsjö. Enar det ur alla synpunkter är centralast för dem där. Han framhöll att det var hela fyra mil till Fjällsjö kommun och att de kände sig bo i ett ingenmansland, då det låg så där på gränsen mellan två kommuner. På statsrådets fråga hur det låg till i skolfrågan svarade folkskoleinspektör Marklund att den måste lösas i samförstånd mellan Fjällsjö och Tåsjö. Han ansåg att skolan i Grundsjö som var nybyggd och med en ny lärarbostad skulle komma att förbli B:2-skola, ty även om enhetsskolan infördes så skulle bygdeskolorna finnas kvar.

SKOGSARBETAR BOSTÄDER PLANERAS

Statsrådet vände sig till representanten för SCA. skogschefen von Heideken och undrade om några nya skogsarbetar bostäder planerades i Flyn. Sund och Grundsjö, och fick det svaret att sådana skulle byggas då det var för få årsarbetare och det behövdes flera på alla platserna. Ett nytt vägsystem har även planerats, nämligen en väg mellan Rensjönäs och Stavsjö och en mellan Flyn och Bosundet, så att det skulle bli ett bostadscentrum för skogsarbetare dessa platser. Likaså tog statsrådet reda på hur det förhöll sig med arbetet för övrigt inom de bägge kommunerna och fick då veta att Fjällsjö bor arbetade inom industrier i Tåsjö och tvärtom.

Mötet avslutades med att statsrådet Eliasson tackade de två kommunernas förtroendemän för att de kommit till mötet och sade sig vilja ta ställning till det hela problemet i Stockholm, då han hunnit smällkalla de olika intrycken.

SB

Grundsjö blir centrum för skogsbygdens byar

HOTING (NN)

Kommer Grundsjö by, som ligger inom västra Bodum. att bli en centralplats för de övriga skogsbyarna inom området? Frågan är aktuell för ett område där redan byggnadsplan är fastställd och en livlig egnahems byggnads verksamhet pågår. Här möta vägar från tre olika håll med starkt ökad trafik, här finns flera olika föreningar i livlig verksamhet, telefon med egen samtalsstation, byns folkskola är placerad i centrum, och en mindre samlingslokal finns. Dessutom är människorna idoga och gör sina dagliga insatser i det allmänna förvärvslivet, som helt domineras av skogs- och flottningsarbete.

Allt detta fick NN:s medarbetare erfara vid besök i byn. som med sina ett 30 - tal gårdar kan räknas bland de största byarna inne i de stora skogsvidderna mot gränsen till Västerbottens län drygt två mil från Hoting. Ungefär lika långt är det till Bodum. Varifrån den nya vägen blev färdigställt och invigd hösten 1956.

Första vägförbindelsen fick byn för ett 15- tal år sedan och den går från Hoting Över byarna Sund och Flyn, även de liggande inom Bodum. För några år sedan byggdes väg mellan byn och Svanavattnet inom Dorotea socken, en sträcka på 6 km. Alla tre vägarna korsar nu varandra i byns centrum.

Att Grundsjöby är en framskridande by fick vi belägg för när vi träffade 65- årige f. Arrendatorn numera gårdsägaren Leander Jonsson, som har gott minne av hur det var i början av 1900 -talet Då bestod byn av endast ett par tre gårdar. På den tiden fanns inte heller några vägar. Det var att färdas på obanade stigar. Inköpen gjordes för det mesta i Svanavattnet som ligger 6 km inom Västerbottens gränsen. Även tidningar och brev hämtades där, 'då det gällde postpaket fick man hämta dessa i Lavsjö en by som ligger dubbelt så långt bort. Ibland gick byborna även till Hoting. Det blev ett drygt dagsverke att gå denna väg fram och åter.

Så nog fick människorna här i byn veta vad det vill säga att vara utan väg. Nu har vi tre vägar hit, Isom går ut åt var sitt håll härifrån byn, så nu klarar vi oss, säger Jonsson.

Allt eftersom åren gått har befolkningen ökat, fortsätter Jonsson. Här finns både självägande jordbrukare, arrendatorer, småbrukare och krontorpäre förutom flera egnahemsägare. Att människorna varit idoga och arbetsamma förstår man av de uppgifter som här lämnats. En stor del har odlat sin jord från ris och rot, och byggt sina gårdar. Här har också en livlig egnahemsbyggnads verksamhet pågått och flera planeras. Gator och vägar ordnas allt eftersom bebyggelsen går fram.

Nu pulserar arbetslivet i jämn ström. Timmer huggs och körs samt flottas i älvarna. Föreningslivet har också en stark förankring. Det finns arbetarkommun, kvinnoklubb, skogs och flottningsavdelning, med 100 procentig anslutning, en skogsbygdens ungdomsförening, idrotts- och teater- verksamhet, en studiecirkel med 6 medlemmar och en byggnadsförening som äger en mindre samlingslokal.

Skolan och den nya lärarbostaden ligger i byns centrum, och där finner vi också folkskolläraren Stig Norlander i full verksamhet med undervisning i slöjd efter dagens lärarkall, På sin fritid hjälper han även byns manliga ungdomar på det idrottsliga planet med en ishockeybana. Trots att isbanan är av provisorisk karaktär är byns ungdomar glada Över dess tillkomst De tränar två gånger i veckan och har även utbytt några matcher med Svanabyns IF. Isbanan ligger på skolans fotbollsplan, slangar har vi fått låna för vattenbegjutning, liksom strålkastarna som vi lånat från Fjällsjö. Några bidrag eller ekonomisk hjälp har vi inte haft, berättar herr Norlander.

Ungdomarna är bra här i byn och jag trivs fint med dem. I en stad skulle det aldrig gå med sådan enighet som grabbarna här visar. Här tycks den manliga ungdomen stanna i byn. Den kvinnliga ungdomen däremot reser härifrån. Endast fyra flickor är kvar och detta gör grabbarna missbelåtna och det säger man ingenting om! Detta är dock ett problem som inte går att råda över.

Samlingslokalen i byn har skänkts till ungdomarna. Det är meningen att vi skall flytta den till en centralare plats om vi kan komma till resultat om tomtfrågan. Det blir då på andra sidan landsvägen här mitt emot skolan. Där går även vattenledning fram och vi har även tänkt att ordna isbana. Mer» det är också den ekonomiska frågan hur vi skall kunna ordna flyttningen av samlingslokalen. Vi har också tänkt oss en utökning, men vi får väl försöka ordna det på bästa sätt och leva på den tron att det skall gå, säger herr Norlander till sist

Nejla

Eftersom sammanträdet om överflyttningen av Fjällsjöbyarna hölls i Hotings realskola hann statsrådet Eliasson även halsa på en riel av skoleleverna. Han ses här tillsammans med Gerel Sundqvist, Karbäcken. Eleonor Westerlund. Hoting. Margit Eriksson, Hoting, Karin Öberg, Bjärträ. Barbro Dahlén. Tåsjö-Lövvik och Irene Johansson. Grundsjö.

HOTING (NN) 23/3 1957

"Mänskliga synpunkter måste avgöra tvist om Fjällsjöbyar"

En hel del futtigheter har sagts här. Jag hoppas att de inte skall grumla statsrådets omdöme. Så sammanfattade småbrukare E. P. M ätts s o n, Andersnäset, den livliga - för att inte säga lidelsefulla - debatt som på torsdagen fördes i realskolans aula i Hoting. Järnvägs knuten hade ett i Fjällsjö och Tåsjö kommuner med stort intresse motsett besök. Statsrådet Lars Eliasson från inrikesdepartementet besökte platsen för att på ort och ställe informera sig om en eventuell överföring av vissa byar från Fjällsjö till Tåsjö kommun.

Det är inte varje dag ett statsråd besöker Hoting. Det märktes också på torsdagsmorgonen när rälsbussen rullade in på stationen. Mycket folk var i rörelse - och det var inte endast länsstyrelse- och kommunrepresentanter.

Efter en kort presentation och hälsningsgeomgång i den snåla blåsten utanför stationshuset fördelades de manstarka delegationerna från kommunerna och gästerna från Stockholm i olika bilar. Besöket Inleddes nämligen med en snabbvisit i de aktuella byarna — Sund. Flyn. Stavsjö Rensjönäs och Bosundet. Bilfärden gick i snabbt tempo.

10 år gammal fråga

När lunchen var överstökad samlades man i realskolans aula för att penetrera frågan om att överföra byarna från Fjällsjö till Tåsjö. Inledningsvis gav en departementstjänsteman, en resumé över vad som hänt i ärendet, Han erinrade bl. a. om att frågan väcktes för ungefär tio år sedan. Den utredning som gjordes visade att Fjällsjö kommunalfullmäktige och Bodums församling avstyrkte medan utredning mannen och Tåsjö fullmäktige liksom

En fråga om trivsel

I första omgången koncentrerade man sig på Bosundet. Flera talare konstaterade att en överflyttning av byn skulle innebära ett skattemässigt avbräck för 10 år gammal fråga När lunchen var överstökad samlades man i realskolans aula för att penetrera frågan om att Överföra byarna från Fjällsjö till Tåsjö. Inledningsvis gav en departements tjänsteman, en resumé över vad som hänt i ärendet, Han erinrade bl. a. om att frågan väckte» för ungefär tio år sedan. Den utredning som gjordes visade att Fjällsjö kommunalfullmäktige och Bodums församling avstyrkte medan utredningsmannen och Tåsjö fullmäktige liksom

Fjällsjö. Mer och mer gled dock diskussionen över till att omfatta samtliga aktuella byar.

Småbrukare E. P. Mattsson. Andersnåset. konstaterade i ett inlägg att frågan om byarna skall överföras till Tåsjö är en direkt fråga om service och trivsel för de människor som bor i dem. befolkningen i byarna var positivt inställda. Och så släpptes diskussionen lös.

Ekonomiskt Avbräck

Folkskollärare A. Olsson, Bodum, var av motsatt mening. Han framhöll att överflyttningen i första hand är en fråga om ekonomiska värden, Fjällsjö kommun är beroende av skatterna från människorna i dessa byar, förklarade talaren.

Hemmansägare Alfon Johansson. Stavajö. upprördes över de krasa, ekonomiska synpunkter som hr Olsson ville lägga på frågan.

- Det är upprörande att de mänskliga synpunkterna så totalt trampas ner av Fjällsjö kommun» representanter sade hr Johansson bl.a. Han poängterade även att byborna i nära nog 100- procentig utsträckning önskar en överflyttning. Anledningen till denna Önskan är sade hr Johansson, att vi då slipper bo och leva i ett Ingenmansland — ett sådant är faktiskt byarna nu.

Främlingar

I fortsättningen drog flera talare upp den tydligen mycket lidelsefulla agitation som från båda parter bedrivits bland de aktuella byarnas innevånare. överflyttningen diskuterades dock även sakligt. En rad talare berörde

kommunikationerna, läkare- och hälsovården och de polisära förhållandena i byarna. Skolfrågan diskuterades även ingående. Från byborna framhölls även att det naturliga affärscentret är Hoting i Tåsjö där även många i byarna arbetar, - I Fjällsjö ar vi främlingar. Alla våra kontakter går till Hoting. sade en av byborna.

De gamla vill till Hoting

Småbrukare Mattsson berörde även en del andra sidor av problemet. Han förklarade att på grund av avstånden så kan inte de som bor i byarna vara med i t. ex. en arbetarkommun i Fjällsjö. De måste bli medlemmar i Hoting. Men. sade talaren, eftersom Hoting ligger i en annan kommun så kan de i Hotings arbetarkommun inte påverka den kommunala utvecklingen i Fjällsjö.

Mattson konstaterade att även att byborna när de blir gamla inte har någon lust att bosätt sig i pensionärshem i Fjällsjö kommun, när blir de främlingar. Byborna vill dom gamla bo där de har bekanta - i Hoting.

Landsfiskal Per Falk. framhöll att det faktum att byarna hör till Fjällsjö innebär en del polisära bekymmer. Hoting ligger närmast till och det blir polisen i Hoting som får utföra utredningar i byarna. Avslutningsvis tackade statsrådet Ellason för de upplysningar han fått under dagen. Han förklarade även att frågan skall avgöras inom departementet, när upplysningarna kunnat sammanställas.

30/3 1957

Eliasson negativ mot brytning med Fjällsjö

Fjällsjö byar kvar regeringen avslag i fredagens konselj framställningen om överflyttningen av byarna Sund,

Flyn, Stavsjöby, Rensjönäs och Bosundet från Fjällsjö stor kornmun till Tåsjö. Avslaget kom precis en vecka efter statsrådet Lars Eliasson besök i de härrörda byarna. Vid besöket hölls även ett sammanträde i Hoting Representanter för byarna och de olika inblandade kommunerna diskuterade lidelsefullt överflyttningen.

Frågan om överflyttningen av de berörda byarna är inte ny. Den väcktes första gången för ungefär tio år sodan. Under alla åren har en livlig diskussion man och man emellan fölls. En rad skrivelser har sänts till olika instanser och utredningar har gjorts.

Hela frågan gled in i slutstadiet i och med att statsrådet Eliasson torsdagen den 21 mars besökte byarna. Vid sammanträdet pekad flertalet bybor på en rad omständigheter. som enligt deras mening ta lade till förmån för en överflyttning. Flera myndigheter var Inne på samma tankegångar. Representanterna för Fjällsjö kommun redovisade för avslag tungt vägande ekonomiska synpunkter Förlusten av byarna betyder för Fjällsjö kommun Åtskilligt ur skattesynpunkt. Regeringen har tydligen funnit att de ekonomiska skattemässiga synpunkterna vägt tungt.

19/3 1957

Våldsam kollision mellan Rossöbilar

ROSSÖN (VA). Två personbilar båda hemmahörande i Rossön, Bodum, kolliderade på måndags eftermiddagen, på vägen mellan Rossön och Nagasjötjälen strax söder om Nässets färjställe i Bodum. Båda bilarna fördes av sina resp. ägare och möttes på den smala vägen strax söder om färjestället Av någon anledning syntes ingen av förarna ha uppmärksammat mötet förrän kollisionen, kylare mot kylare, redan var ett faktum. Vid den våldsamma smällen demolerades båda bilarnas frampartier och på en av bilarna bröts dessutom kylaren loss och trycktes ratten ihop. I den ena av bilarna medföljde en passagerare och denne slog näsan i instrument brädan så att näsblod uppstod, men båda förarna undkom oskadda,. Bilarna däremot fick bogseras från pltsen, sedan polis utredning slutförts.

Sund- Flyn- och Stafsjöborna vill ändring på kmt beslutet

Regeringens beslut att låta byarna Sund, Flyn och Stafsjö vara kvar i Fjällsjö kommun har medfört en väldig olust i de tre byarna Byinvånarna själva har praktiskt taget 100- procent uttalat för en anslutning till Tåsjö. Hur kan det komma sig att man bortser från folk mening på detta sätt? frågar byborna.

- Vi har alla våra vägar åt Hoting. säger fabriksarbetaren Anders Werner Löfqvist i Sund och får instämmanden av fabriksarbetarna Jacob Stjernström i Flyn och Salomon Näslund i Sund. Inte mindre än ett 15 tal man från de berörda byarna arbetar här i Hoting. Vi har vår försörjning här och vi har närmast hit. Det är endast en mil till Hoting och fem mil till Backe. Det är så man skär tänder när man tanker på beslutet. Vägsträcken betyder mycket. Vi har alla inrättningar i Hoting och skulle inte behöva fara den långa vägen till Backe. Det finns folktandvård, sjukkassa. läkare, polis, landsfiskal post. skola och affärer i Hoting. Varför skall vi behöva åka fem gånger så lång vägsträcka till Backe. Allting blir dyrare för oss, och för samhället. Det finns ju ingen rimlig anledning att vi skall tillhöra Fjällsjö.

Fru Vega Johansson i Sund är av samma mening. Det är förfärligt säger hon. Kommer regeringen inte att ändra på beslutet blir det allmän avflyttning från de tre byarna. Vi måste helt enkelt flytta många bygger i Hoting.

Bf - påtryckning avgjorde frågan? Byggnadsarbetaren Algot Näslund tror att det ligger något personligt bakom beslutet. Bondeförbunds statsråden har förmodligen påverkats av inflytelserika partivänner i Fjällsjö. Det är statsråden Hedlund, Hjalmar/ Nilsson och Eliasson som närmast handlagt denna fråga. Överlantmätare Jung i Härnösand, mm på sin tid gjorde en utredning i frågan tillstyrkte Ju att byarna skulle överflyttas till Tåsjö. Alla remissinstanser tillstyrkte också. Bl. a. lantmäteristyrelsen, skolöverstyrelsen, länsstyrelsen, markkollegiet fann vägande skäl tala för en överflyttning av byarna. Bybornas besvikelse är stor och beslutet bör tas upp till omprövning. Skattebortfallet för Fjällsjö kommun, kan inte få vara avgörande. Det är för resten i n te högre belopp än 19 öre per skattekrona. Så småningom kommer väl skattekrornas antal att minska efterhand som byarna avfolkas, vilket måste bli en naturlig följd av beslutet. Unga människor, som har tänkt bygga i Sund, har nu beslutat sig för att bygga i Hoting i stället. Inom några få år är det bara pensionärer kvar ! de tre byarna.

Hade beslutet blivit det motsatta hade byarna blomstrat upp, ty de ligger inte på längre avstånd från Hoting än att många gärna skulle ha velat bosätta sig där, säger hr Näslund.

Hemmansägaren Allan Johansson, Stafsjö, och byggnadsarbetaren Algot Näslund anser att byarna skulle ha blomstrat upp om de fått tillhöra Tåsjö. Nu kommer det i stället att bli en relativt snabb avfolkning.

Våra krav är rättmätiga

- Efter sammanträdet i Hoting var alla övertygade om att det skulle bli en ändring, säger hemmansägaren Alfons Johansson, Stafsjö. Beslutet kom faktiskt som en kalldusch för oss i Sund. Flyn och Stafsjö. Men vi kommer inte att finna oss i det här beslutet. Vi anser att våra krav är rättmätiga. Skulle inte beslutet komma att ändras, Ja, då blir resultatet att folkmängden kommer att minska väsentligt i byarna, och då har Fjällsjö Ingen glädje av beslutet eftersom det inte går att få ut någon skatt från alla de som kommer att ge sig av. Nej. det gäller nog att förstå befolkningen i utbyarna lite bättre. Vi ar människor vi också, slutar hr Johansson.

Sultz

Jackemo kronoby avfolkas Gammal änka ensam kvar

Här skulle jag nu få sitta ensam i stugan om jag inte hade min dotter Hanna Orell och hennes två pojkar, som eljest är bosatta i Rossön hemma hos mig och det ar jag glad för. Tack vare att dottern var hemma då jag häromdagen fick en elakartad influensa kan jag nu åter vistas uppe och stå på egna ben.

Den som säger så är 72-åriga änkefru Genia Adamsson i den lilla kronotorparbyn Jackemo som ligger efter nya landsvägen tre kilometer från Grundsjöby i västra Bodum.

Fru Adamsson är inte alldeles ensam i byn. Där bor även för tillfället skogsarbetaren E. Skoglund med familj i en mindre stuga intill gården. Fru Adamsson är dock den sista kvarvarande i byn av de två familjer som 1916 slog ner sina bopålar på den ensligt liggande platsen. Hennes make Adam Adamsson, 74 år gammal, dog förra året.

Vi skall nu låta fru Adamsson själv berätta där vi träffar henne i det välordnade hemmet högt uppe på en solbelyst kulle.

Ja, det var som sagt 1916 som maken och jag samt en annan familj, som nu flyttat härifrån, sökte var våra kronolägenheter här i Jackemo. Här fanns då bara skog och myrmark så det var att börja som man säger från ris. - och rot..

De tyg första somrarna bodde vi i en röksvart timmerkoja med jordgolv och eldpallen i mitten där röken gick ut i en plåttut i taket. Under vintern bodde vi i Svanabyn, där maken var född. Sedan vi byggt ladugården inredde vi rum i den, där vi bodde tills vi byggt mangårds stugan. Tre kor och häst hade vi hela tiden från början.

Det var att gå på myrslätter och slå starrfoder till föda åt djuren tills vi kunde odla j den karga jorden och börja få skördar från den. Det blev en arbetsam tid att dels bygga och dels odla, men teg efter teg började snart växa fram inom det utstakade området.

Vi fick också snart se frukterna av vårt idoga arbete genom de skördar som växte, snart kunde vi föda fyra kor, häst och småfä. Fyra hektar odlades upp till sist. Å nog har vi slitit ont i våra dagar, både maken och jag, säger fru Adamsson, innan vi fick det så pass, att vi kunde säga, att "nu har vi ! nått målet för vår strävan". Barnaskaran växte, och blev till sist 11, av dem är 8 i livet, de är j nu skingrade på olika håll. Barnen fick gå i skolan i Grundsjö dit är det tre kilometer.

Någon väg fanns inte utan de fick gå i obanad terräng morgon och kväll. På vintrarna åkte de förstås skidor. Det var inte alla gånger bättre det; då det var kallt och drivsnö, kom de ofta hem blåfrusna. De första åren hade vi långt till handelsboden som låg i Svanabyn och dit var det åtta kilometer att gå.

På sommaren var det att bära på ryggen och det kändes nog då man hade tung börda att bära utan annan väg än skogsstigar.

Änkefru Genia Adamsson var bland de första som kom till byn och den sista som lämnar den.

Sedan började Jon Bertilsson i Grundsjö som handlande, och sedan kom Dorotea kooperativa förening med en filial. Vägen mellan Hoting och Grundsjö blev även en lättnad för oss som bodde här i Jackemo. Förra året blev den här vägen som går strax intill stugan färdig för trafik. Den går fram till Rossön. Telefon och ellyse har vi också fått. Men vad nyttjar det då byn helt kommer att avfolkas. Jag är den sista av alla.

En av sönerna övertog kronotorpet för några år sedan, men 1954 erbjöd han kronan att återlösa det, och själv flyttade han till Grundsjöby där han fortfarande är bosatt. Maken och jag återköpte då gården och ladugården samt fick hyra tomten av kronan för livstid. Det var meningen att vi skulle bo här så länge vi orkade, men sedan min make dog förra året och jag blev ensam, kan jag inte bo kvar längre. Inte heller kan jag fodra att min dotter, som även är änka skall vara här; hon har ju sitt hem och sin verksamhet. i Rossön. Sa det blir ingen annan råd för mig än att flytta härifrån, men vart har jag ännu inte beslutat. Fru Adamsson ser trots allt ljus, på framtiden. Radion är hennes avkoppling i ensamheten och hon hör gärna på utsändningarna. Några större spår av de hårda arbetsdagarna märks inte trots de 72 åren. Hon tycks ha både lekamlig och själsliga krafterna i gott behåll.

Nejla

8/4 1957

Högsäsong vid Rossöns båtbyggeri

VID FLOTTNINGSFÖRENINGENS och Bröderna Anderssons båtbyggerier i Rossön arbetar man Just nu för högtryck för att hinna klara alla leveranser till säsongstarten i vara sjöar och vattendrag.

Smäckra flottarsnipor växer fram på löpande band under skickliga båtbyggarghänder, och ett par större fartyg är också leverans klara, däribland den största båt, som någonsin byggts i Rossön.

T v ses gamle säkre båtbyggaren Edvin Eriksson i arbete med en snipa, som snart skall sälla sig till kamraterna på "parkeringsplatsen" framför Flottningsföreningens båtbyggeri.

15 - tonnare och flottarsnipor växer fram på löpande band

ROSSÖN (VA). Rosson i Fjällsjö socken är ingen stor plats i vårt avlånga rike Men samhället är välkänt inte bara för att man här har en vasaloppssegrare vid namn Sivard Jonsson utan även för den industriella verksamhet och företaganda som kännetecknar denna typiskt skogsbetonade ångermanländska socken. Här finns inte mindre än två båtvarv, där en sjudande arbetslust råder och där smäckra farkoster i både trä och plåt på löpande band formas av skickliga båtbyggare huvudsakligen bygdens egna söner.

Det ena båtvarvet ägs och drivs av brödrarion Martin. Verner och Sven Andersson, samtliga infödda Rossö - pojkar. vilka med frejdigt mod satsat på denna båtbyggarkonsten samt tillverkningen av tailors, timmerdoningar och andra rejäla ting som behövs för skogsnäringens bedrivande. Även båtbygget sammanhänger härmed, då varvet tillverkar enbart sådana båtar som användes för flottning, vattenreglering och färjtrafik Över älvarna och sjöarna.

Det andra varvet drivs i egen regi av Ångermanälvens flottningsförening, som här i Rossön tillverkar och reparerar alla sina farkoster. Sammanlagt har man redan byggt 160 motorvarpbåtar.

Förutom dessa tillverkar man på varvet alla de typiska norrländska flottarsniporna, vilket sker på varvets speciella snickeriavdelning. Även redskapsvagnar och skogsredskap ingår i verksamheten.

Hos bröderna Andersson hade man härom dagen inte mindre än sju båtar på gång. Därav två större, som skall sältas in för vattenfalls rakning dels i Ljungans flodområde, dels i Jämtlands sjövärld. bl. a. Helåren. En av båtarna är på 15 ton och innehåller både pentry och sovplatser. Tillverkningskostnaderna rör sig kring 50 000 kronor, men så är det också en rejäl båt Urstark och oöm. Samarbetet mellan bröderna Andersson är förnämligt. Verner är verkställande direktör och mannen som håller i de administrativa trådarna, medan de andra bröderna basar i själva verket.

25 ANSTÄLLDA Varvet och verkstaden ger sysselsättning åt cirka 25 anställda. Företaget har en stor artikel i tillverkningen av tailors och timmersläp. där man har flera egna patent, som man hoppas skall ye ytterligare uppsving åt industrin. Särskilt glädjande är att industrin kan ge plats för så många av byggens ungdomar. I varvet hittar signaturen idel ungdomar, som redan med stor skicklighet ägnar sig åt båtbyggarjobbet.

Verkstaden är också både rymlig och praktiskt inredd, något som ytterligare bestyrker att man planerar för framtiden. Direktör Verner Andersson berättar också att man har levererat båtar till Fin- land, varför marknaden för Rossöns industriprodukt finns även ut- om landets gränser.

PÅ FLOTTNINGSFÖRENINGENS BÅTBYGGARVARV träffar vi verkmästaren Gösta Salomonsson. vilken basar över 22 man som bygger stadiga älv- och sjöbåtar för flottningen efter samma modell och i samma takt som hos bröderna Andersson. Just nu är det högsäsong även här och flera båtar är klara för leverans till de olika platserna inom flottningsföreningens väldiga domäner. - Vi bygger just nu motorvarpbåtar på 4 ton och har sex stycken under tillverkning, säger verkmästaren, som ansvarar for att båtarna bli sjödugliga och har de egenskaper som sjöfartskommissionen kräver.

På den stora varvsgården finns även en del av vinterns tillverkning av snipor, vilka tillverkas av skickliga båtsnickare» på snickeriverkstaden. som inryms i en flygel av flottningöföreningens stora förrådsbyggnad. Rossöns varvsindustri ger en optimistisk bild från den ångermanländska landsbygden - en bild som visar vad som kan åstadkommas genom duglighet, energi och framåtanda.

Byborna som fick regeringsmedel flyttar sig själva till TÅSJÖ

Hotet från byborna i Stafsjö, Sund, Flyn och Rensjönäs i västra Bodum att de själva skulle överflytta sig till Tåsjö kommun efter regeringens avslag om byarnas överföring, håller* på att bli verklighet. Lägenhetsägaren Pridolf Näslund och hans familj lämnar inom de närmaste dagarna Rensjönäs kronopark för att bosätta sig i Kronvik by i Tåsjö. Denna flyttning innebär att Näslund som den siste av tre grannar lämnar kronoparken på andra sidan Sundsjön. I och med denna flyttning lägger Näslund och hans hustru ett hårt och idogt arbete bakom sig.

Ivar Näslunds kor på väg över Sandsjöns is till den väntande bilen från slaktdjursföreningen.

Att arbetet varit hårt bevisas också av fru Näslunds ledgångsreumatism, som nu plågat henne i 12 smärtfyllda år. Under denna långa tid har Näslund själv fått sköta ladugård och hushåll vid sidan om arbetet i skogen.

Att vi nu lämnar kronotorpet beror dock inte i allt på att byarnas begäran om överflyttning till Tåsjö avslogs av regeringen. Vi kan inte bo här längre, då vi varken har vig eller telefon. Därtill kommer min hustrus svåra värk, säger Fridolf Näslund. Skulle jag råka ut för en sjukdom eller olycka i skogen finge jag ligga utan hjälp, då min hustru knappast kan flytta sig själv. Lika illa vore det om det exempelvis bleve eldsvåda. Även höst och vår har vi haft besvärligt med sjön som vi måste över för att komma ner på bygden.

Det är nu jämt 30 år sedan min hustru och jag flyttade hit. Då fanns här inte annat än skog. På den tiden fanns inga andra möjligheter för fattigt folk att skaffa jord än att söka lämplig plats på en kronopark med odlingsbar mark.

Både min hustru och jag är födda i Sund och hade därför bara att ro hit och se ut platsen för vårt blivande hem. Det blev dock arbetsamma på torpet. Det var att bygga både bostad och ladugård och emellanåt odla jorden. Vi har i alla fall kunnat föda tre kor och häst. Korna har jag nu sålt till slaktdjurs föreningen och även hästen skall jag sälja så fort vi flyttat till vårt nya hem i Kronvike. Vi skall inte ha några djur där. Det är en kronans arbetarbostad som jag får överta. Där går landsvägen förbi strax intill den nyrenoverade bostaden, i vilken det finns både telefon, lyse, vatten och avlopp. Man kan förstå vad detta innebär för oss som saknat alla bekvämligheter och särskilt då för min hustru. Allt arbete jag kommer att utföra i fortsättningen blir för kronans räkning. Och nu hoppas jag få bättre tillmötesgående från Tåsjö kommun än mun jag tidigare tillhört. Jag hoppas även att många med mig kommer att lämna de förgätna byarna, som alltid haft ord om sig att vara sorgebarn för moderkommunen - ända tills frågan om deras överflyttning till Tåsjö blev aktuell.

NEJLA.

26/8 1957

Rossöns Folketshus invigdes på söndagen

ROSSÖN (VA) Rossöns nya Folkets hus invigdes på söndagen i närvaro av bl. a. ombudsman Georg Rosén från riksorganisationen för Folketshus föreningarnas arkitekt Kurt Plantén och representanter för föreningarna inom Fjällsjö storkommun. Byggnadsföreningen och arbetsutskottets ordförande Karl Jönsson gav en återblick fram till skapandet av detta nya Folkets hus.

Redan 1912-13 upphörde Bodumsborna det första föreningshuset i Rossön. Detta utbyggdes efterhand så att det kunde fylla sin uppgift som samlingslokal ända fram till 1938 då byggnaden nedlades alldeles. Herr Jönsson, som alltsedan början av 20- talet varit verksam bl. a. inom skog - och flottningsarbetar förbundet, satte omedelbart i gång en kampanj för att få till stånd byggandet av ett nytt Folkets hus. Han utlyste bl. a. ett stort möte där inte mindre än 16 organisationer deltog och resultatet av detta möte blev bildandet av en byggnadsförening till vars ordförande utsågs Karl Jönsson. En mera energisk kämpe för sin Folkethus- idé har Rossöborna aldrig kunnat få. Han har varit outtröttlig i sina ansträngningar att få till stånd det efterlängta bygget. Otaliga resor fick han göra bl. a. till Stockholm och Härnösand innan alla papper var klara och bygget kunde igångsättas den 27 juli förra året. Då hade han lyckats utverka ett statslån på 210.000 -kronor, ett kommunalt bidrag på 35.000, Kramfors AB satsade 20.000, Svanö AB 1.000, Björkå AB 500, Bodums församling 2.000 dessutom utvecklade han 200 dagsverken som han betalade med lika många andelar i byggnadsföreningen. 2.600 kronor lyckades han skrapa ihop på tävlingen om "Vem vet vad"* i Rossön.

Totala byggnadskostnaden inklusive inventarierna går lös på cirka 320.000 kronor. I sitt inledningstal erinrade ombudsman Georg Rosén om den viktiga funktion Folkets hus fyller i vårt land med dess omfattande föreningsverksamhet i vars hägn en stor del av det sociala och kulturella framåtskridandet inriktat och på alla sätt befrämjat.

Talaren underströk också den stora betydelsen dessa lokaler runt om i landet haft för arbetarrörelsen och såg i deras tillkomst ett starkt värn inte minst för yttrandefriheten. De gamlas och på många håll fula byggnader som tillkommit under organisationens första verksamhets år håller nu på att ersättas av moderna byggnader, framhöll talaren, och nämnde bland annat att riksorganisationen har ansökningar inne för Folkets husbyggen till ett sammanlagt belopp av 179 miljoner kronor vilket belopp enligt nu gällande bestämmelser måste uppdelas och utportioneras med 10 miljoner kronor per år. Arkitekt Kurt Plantén gav en kort orientering över byggnadstyper som numera förekommer när det gäller samlingslokaler samt lyckönskade Bodumsborna till den nya vackra och stilfulla byggnaden som han hoppades skulle fylla sin uppgift för en generation framåt.

Kommunalnämndens ordförande herr Alrik Olsson tackade Karl Jönsson för hans outtröttliga nit i uppfyllandet av sin uppgift som byggnadsföreningens ordförande och överlämnade en vacker bukett röda rosor från Rossöborna som till yttermera visso höjde ett fyrfaldigt leve. Byggnadsföreningen bjöd därefter på kaffe, te och smörgåsar och filmföreläsning och kvällen avslutades med dans i gamla Folkets husbyggnaden.

11/9 1957

Husmodersafon hölls i Rossön

RÖSSÖN (VA).

En serie husmodersaftnar kommer de närmaste dagarna att anordnas på olika platser i Västra Angermanland. På tisdagskvällen var det Rossons tur där drygt ett 50-tal husmödrar möttes på barnbespisningslokalen vid nya skolan.

Kvällens program upptog demonstration av matlagning varvid deltagarna fick avsmaka de olika rätterna. Ett kortare föredrag hölls också i samband med demonstrationen, vilken leddes av lanthushållslärarinnan Elisabeth Lundqvist. Stockholm. och kvällen avslutades med kaffeservering. Det är avdelningen för kosumentupplysning. Husmoderstjänsten, vid Sveriges Köpmannaförbund som anordnar dessa husmodersaftnar.

På måndagskvällen hölls en liknande demonstration i Backe och på onsdag kommer turen till Vängelsby. Torsdagen av avsedd för Tåssjö -Lövvik.

VA 7/10 1957

Polisen i Rossön kallades på lördagen till Rudsjö i Fjällsjö socken för att ta hand om en som tjuv skjutit två älgar. Ett jaktlag hade observerat hur mannen, som saknar jakträtt, skjutit ner en älgko och en årskalv. Han togs på bar gärning och har efterräkningar för olaglig jakt att vänta. Till Rossöpolisen har även inrapporterat fynd av en död älg i Lesjön. Älgen låg i en bäck på en och en halv meters djup. En lokförare rapporterade på lördagskvällen, att han med tåget kört på en älg vid Ulvsjön mellan Skorped och Mellansel stationer. Trots spaningar hade man sent på lördagskvällen inte kunnat påträffa djuret

11/11 1957

Våldsam vurpa ny Bodum- bil blev skrothög

En våldsam kullerbytta fick en chaufför från Grundsjöby i Bodum vara med om då han mellan Jackemo och Volmvattnet av okänd anledning tappade herraväldet Över bilen aoni hamnade ute i periferin där den rullade om fyra varv och till sist hamnade bland stubbar och bråten där den stannade och blev så gott som helt demolerad» Chauffören som satt ensam i bilen kunde själv ta sig ur utan att ha blivit nämnvärt skadad. Däremot fick han beskåda den gå gott som nya bilen, en Opel, förvandlad till oigenkännlighet. Bilen bärgades på kvällen.

3/9 1957

Boumsbo slagen på dans i Dorotea

En 30-érig man från Rossön, Bodum, blev sent på lördag natt svårt misshandlad vid en danstillställning i Svanabyn, Dorotea. Rossönbon hade i sällskap med några kamrater p& lördagskvällen åkt upp till Svanabyn där dans var anordnad i föranings huset. Vid 24 - tiden på natten blev Rossönbon antastad av en annan dansbesökare och båda hade gått ut ur danslokalen, Vad som sedan hänt ar delvis höljt i dunkel Rossönbon påträffades av sina kamrater vid 1- tiden på natten på landsvägen, urstånds att ta vara på sig. Han fördes till lasarettet i Backe, där man konstaterade svåra skador i ansiktet Även högra Ögat var skadat och han remitterades till ögonavdelningen vid Örnsköldsvik lasarett. En misstänkt person har hörts öra misshandeln. Han nekar.

6/9 1957

Oriktig fastighetsförsäljning

Harry Edström, Rossön, anfört besvär hos länsstyrelsen över Fjällsjö kommunalnämnds beslut att försälja fastigheten Ornas 3:18 till Nils Erik Eriksson i Rossön. Enligt klagandens mening hade det varit riktigast att inte sälja fastigheten Åtminstone borde försäljningen ha kungjorts för allmänheten. Fastigheten borde för övrigt ha försålts till deh högstbjudande, särskilt som det är skattebetalarnas pengar som kommunen handlar med Hämösands (NN) 1

14/10 1957

BIL I DIKET I BODUM

Vid Miltallberget i Bodum körde på söndagsförmiddagen en mindre personbil i diket, varvid ratt stora skador uppstod på fordonet. Föraren hade av någon anledning förlorat herraväldet Över bilen. Farten anses ha varit ratt hög vid olycks- tillfället men ingen människa skadades.

7/10 1957

Drivande båt varslade om drunkning Bodum

SOLLEFTEÅ (VA). 58 - årige förre torpägaren Edvin Hällqvist från Ön i Bodum drunknade på lördagen i Bodumssjön. Hur olyckan har tillgått har inte kunnat klarlagas då Hällqvist bor ganska isolerat och man inte saknade honom förrän på eftermiddagen, På söndagen hittades Hällqvist död, flytande ute i sjön, ca 50 meter från land. Det var en granne till Hällqvist som slog larm då 56- åringen inte kom och hämtade mjölken som vanligt. Han gick ner till Bodumssjön och såg då att Hällqvist motorbåt låg och drev efter stranden, varför han förstod att en olycka inträffat. I båten saknades en åra. Eftersom det är cirka 3 kilometer till närmaste telefon och man måste ro eller åka motorbåt för att snabbt komma till Rossön så dröjde det till 19- tiden innan spaningarna efter Hällqvist kunde igångsättas på allvar. Dessa måste emellertid avbrytas snart genom mörkrets inbrott.

På söndagsmorgonen hittade man kroppen 150 meter norr om motorbåten. Hällqvist hade tidigare lidit av hjärnblödning och högt blodtryck. Det kan tankas att han fått svindel och fallit i sjön från båten, då han skulle fara ut på fisketur eller också ämnade han sig kanske till Rossön för att handla.

Pensioionsomröstningen 13/10 1957

Distrikt	linje 1	linje 2	linje 3	Blanka
Fjällsjö - Backe	353	160	156	19
Fjällsjö - Flyn	70	19	2	1
Fjällsjö - Hällvattent	24	35	1	1
Fjällsjö - Grundsjo	79	0	1	1
Fjällsjö - Rossön	823	143	69	22
Fjällsjö - Rudsjö	49	27	4	1
Fjällsjö - Sils	53	28	2	2
Fjällsjö - Vängels	177	27	27	9

31/10 1957

Vatten- och avloppsarbeten i Rossön för 540.000 kronor

BACKE (NN) .

Vid Fjällsjö kommunal fullmäktiges sammanträde på onsdagen fattades en lång rad viktiga beslut. Den kommunala utdebiteringen höjdes 1 med 1.25 till 12.60 Kyrkans utdebitering i Fjällsjö räknas bli oför. andrad medan däremot ut debiteringen i Bodums församling kommer att höja» med en 10 -öring. Till tredje etappen för vatten och avlopp i Rossön beviljades 540.000 kr. För vatten och Avlopp i Backe beviljades 60.000

Rossöns IF fick ett anslag på 25.000 kr för idrottsplatsen i Rossön. Vängelsby bygdegårds förening skall reparera sin lokal och fick för detta ändamål 15.000 kr. För anskaffande av lokaler beviljades Bodums scout-

kår 3.000 kr. Beslut fattades att bygga en bastu i Grundsjo för 10.000 kr och att iordningställa skolplaner i Bodum och Vängel för 17.000 kr. samt att avslå 7.000 kr för idrottsplats i Vängel. Till byggande av vägar i Backe vid torgområdet beviljades 25.000 kr och för byggande av personal bostäder och panncentral vid åderdoms hemmet i Rossön 101.000 kr.

Den kommunala inkomst- och utgiftsstaten balanserar på 3.040.000 kr. Därav går till skolan nära 1.5 miljoner och till socialvården 600.000 kr Kapitalbudgeten slutar på 1.160.000 kr. I tilläggsanslag till det pensionärs hem som nu heller på att uppföras i Rossön har upptagits 230.000 kr. Pensionärshemmet beräknas kosta 480.000 kl. Bland övriga beslut kan nämnas att skolan i Sund skall överlåtas till byamännen. Den skall användas som samlingslokal. Skolan i Flyn skall säljas. Vatten- och avloppsarbeten skall utföras i Grundsjo för 11.0000 kr.

Fullmäktige beslöt att utse en kommunal företagsnämnd och en kommunal fritidsnämnd. Dessutom beslöts en allmän översyn av hyrorna kommunens fastigheter. Fullmäktige beslöt avstyrka begäran om måltidsbefriat utskänkning på Fjällsjögården. Fru Annie Guneriusson. Backe, hade ansökt om avhämtningsförsäljning av öl. Detta tillstyrktes.

23/11 1957

Fjällsjö kommun Har till entreprenör för utbyggnad av 2,4 km vatten- och avlopps ledningar, avlopps- reningsverk och två avlopps pumpstationer inom Bodum antagit hr Paul Persson, Umeå. I entreprenadsumman, som utgör 461.000 kr, ingår inte maskinell eller elektrisk utrustning. Man beräknar kunna sätta igång arbetena i början av december.

27/11 1957

Ensam svan i Bodumsjön

HOTING (NN)

En ensam svan har den senaste tiden hållit till i en vak på Bodumsjön. Då den inte verkat direkt folkskygg tycks den vara van vid människor, men ingen har vetat vem som eventuellt kunde vara ägare.

På måndagen sökte polisassistent T. Almqvist komma fram till ön med båt, men svanen var inte intresserad av att stifta närmare bekantskap med j polismakten och promenerade upp på isen. som var för svag för ytterligare förföljelse.

23/11 1957

Regeringen har ogillat de besvär hr Gust. Östman m.fl. i ön. Rossön. anförd över att länsstyrelsen avslagit deras framställning om förändring till allmän av enskild vägen från Öhn till vägen Hoting—Backe. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har framhållit. att vägen uteslutande har rent lokal betydelse såsom utfartsväg för den förefintliga bebyggelsen och inte ar nödig för den allmänna samfärdseln

14/11

Fjällsjö gav Rossöns IF mark och 25.000 kr

Schaktnings arbeten på Rossöns nya idrottsplats blir ganska lättsamt, ty så här plant är området bakom nya skolan. Rossöns IF.s ledare STEN MÅRTENSSON och VERNER ANDERSSON är fjällsjöfäderna mycket tacksamma för all den förstäelse RIF möt hos komunen.

Nya idrottsplatsen klar 1960

Landslagsmän friidrottsledare

ROSSÖN (VA:s utsända). Det måste vara något sjuårdeles som slår ut skidsnacket i Rosson så har års. Men det är det också i dom har dagarna. Fjällsjö kommun har givit klartecken att den skänker både mark och 25.000 kronor till Rossöns - nya idrottsplats. - Byggnadskostnaden har 55.000. varav en tredjedel fås av tipsmedel. Tre olika alternativ har funnits till var idrottsplatsen skall förlagas. RF:s idrottsplats kommitté konsulent har varit på orten och varmt förordat området vid den nya folkskolan.

- Vi ar mycket tacksamma mot Fjällsjö kommun, säger Rossöns IF:s ledare Verner Andersson och Sten Mårtensson. Vi har haft tre fina områden att välja mellan. Nere på ön vid gamla idrottsplatsen har vi ett område och vid Rossötjärnen ett annat. Men vi böjer oss för de sakkunnigas val. Nu får ju också skolbarnen nära till den nya anläggningen, som förses med löparbanor, hoppgröpar och kastringar och allt som hör till en modern idrottsplats.

PELLE BOHM LEDARE

- Fria idrotten måste givetvis få ett uppsving efter 1960, säger Sten Mårtensson. Och vi har också en fin ungdoms- och friidrottsledare. Gamle flerfaldige landslagsmannen på 10.000 meter Pelle Bohm bor här på orten.

- Och hur har ni det på skidfronten?

- Läget ar ganska svävande. Vi har fått ett nyförvärv från gränstrakterna mot Norge. Grabben är 24 år och heter Per Genberg, Han har bl. a, tävlat i norska mästerskapen.

Sigvard Jonsson håller sig för sig själv. Hans bror Knut - Ivar tränar bra. Dennes kompis Yngve Holmgren väntar vi oss en del av. Tåsjö pojkar Yngve Olsson och Bernt Wikström har inte hört av sig men kommer vad det lider. Rudolf Edman bor nere i Ungdomen hör av sig med brev. Han går nog in för säsongen på allvar.

Adolf Wiklund går mest in för skidskyttet. men han hjälper oss säkert i stafett och andra lagstrider. Adolf är gammal bara i kyrkböckerna. Många andra grabbar, företrädesvis juniorer, vill gärna åka föri oss, men vi har infe den ekonomiska bakgrunden till att ta hand om allt folk som vill komma till RIF.

- Något Stenhammarslopp?

- För skidpremiär i någon form svarar vi traditionsenligt, men vad det blir är inte klart ännu. Backe har ju DM - planer på programmet och då får Stenhammarsloppet komma i andra hand.

- Och ishockeyn ur portförbjuden i Rossön?

- Jag har sagt så förr. Finns det några som vill gå i bräschan för i sporten så må det vara hänt, men dom som vill spela hockey har ju rätt nära till Backe. Fotbollsspelarna hittar ju vägen dit. sa Sten smått ironiskt och tänkte väl på att målvakten Yngve Holmgren skrivit på för Backe i fotboll.

Lej - Kjell.

15/11 1957

Pensionärshemmet i Rossön hyser idel tacksamma gamla

Pensionärshemmet ligger efter Näsvisen och har en vacker utsikt över bygden.

ROSSÖN (NN)

Vad kan vi bättre önska oss! säger de flesta pensionärer, som Just flyttat in i det nya pensionärshemmet Rosson. De flyttade in på måndagen och de gamla hade från början lite avart att hitta lampliga platser för sina kära saker, som de varit vana att se från tidigare bostad. De gamla hade dock tid till lovord. Över hur bra och bekvämt de kommer att få i det nya hemmet.

Det trevliga pensionärshemmet har fått en mycket vacker placering efter Näsvisen. »om tar av vid postkontoret i Rossön. Det ligger på en höjd med en fin utsikt över det natursköna samhället.

Pensionärshemmet har en tilltalande exteriör, för att inte tala om interiören!. Hemmet inrymmer 16

lägenheter, varav åtta dubbla. Dessa har ett ljus och vackert rum samt bekvämt kök, tambur och toalett.

De åtta enkla lägenheterna har likaledes ett rum med inte kök utan kokvrå med samma bekvämligheter och utrymmen. Dessutom har varje lägenhet var sitt

källarutrymme samt gemensam tvättstuga och hobbyrum.

- Vi är mycket glada, omtalar makarna Anders och Agnes Bohlin från Miltallberget, där de tidigare bott i en dragit och kall kronotorpar stuga, för att vi fått komma hit till detta präktiga pensionärshem.

Särskilt för mig, säger Bohlin, som i 25-årsåldern drabbades av en svårartad ledgångsreumatism och har så gott som helt varit oförmögen till arbete under alla dessa år. Han är nu 51. Dessutom har jag ådragit mig en hjärtförlamning och nu senast har jag fått en vattensjukdom, så jag är helt bunden vid sängen utan att kunna uträtta något.

Bohlin hoppas nu att hemmets ombonade värme skall åstadkomma så pass, att han kan börja sitta uppe någon stund på dagarna. - Jag kan inte nog tacka pensionärsnämnden, säger hon, för att vi fått komma hit.

Bohlin berättar att han fick börja hugga timmer då han var 11 år och bo i gamla och trånga skogskojor där han av de äldre personerna på nätterna blev trängd och kom att ligga överst i britsen. Där fick han ligga och frysa. Två terminer blev det tid till skolgång. Föräldrarna kunde inte undvara honom längre utan han måste vara hemma och hjälpa till. Då han frågade prästen om han kunde få lov från skolan, så svarade prästen, att snart räckte kunskaperna om man skulle bli timmerhuggare.

Fru Bohlin, som är tio år yngre, är däremot frisk och hurtig och vårdar sin make. Hon skall bli föreståndarinna på hemmet, vilket betyder att hon slädr trappor, sköter eldning, delar upp tvättdagar och blir liksom hemmets allt i allo. Liksom maken är hon tacksam över lägenheten och talar om vilken skillnad det är mot att bo i kalla kronotorparstugor. En sån har makarna bott i omkring 30 år, så fru Bohlin vet vad hon talar om.

Fru Britta Andersson är en av dem som trivs gott i det nya hemmet.

Fru Bohlin har varit dammvakt i Bosundet i två och ett halvår och på detta sätt har hon hjälpt upp familjens ekonomi.

60-åriga Frans Kärrman, som under 18 år bott i en skogsbarack på vägen mellan Hotting och Grundsjö, hör också till dem som är glada över, att ha fått komma till bättre bostadsförhållanden - Här kommer jag att trivas och må gott på gamla dar, säger han. Nu är det slut på skogsarbetet för min del!

63-åriga fru Britta Andersson, Bodum är av samma mening. Hon är särskilt glad över att också hennes 18-åriga son Rolf får bo i denna dubbellägenhet med bekvämligheter som de tidigare inte varit vana vid. Till sist 71-åriga Lilly Bölander Bodum, som håller på ett stöka och städa i sin enkelrummare. Hon tycker det är härligt varmt och skönt på alla vis och mår gott i det vackra hemmet!

VA 21/11 1957

Nagasjötjälens och Hällvattnets får eljuspremiär på julafton

BODUM (VA). För Nagasjötjälens och Hällvattnets byar i Bodum kommer årets julfirande att då en ljusfest i dubbel bemärkelse. Om allt går efter de uppgjorda planerna kommer de två skogsbyarna att vara elektrifierade god tid före julafton. En del installationsarbeten är redan i gång och även om det inte blir precis någon billig historia att få in alla lampor och kontakter på sina respektive platser är glädjen allmän över det framsteg för bygden som elektrifieringen utgör

Installationskostnaderna beräknas uppgå till mellan 3,500 och 5.000 kronor för varje fastighet. Hur stora strömvavgifterna sedan blir vet man inte. Priset pr kilowatt är nämligen ännu inte fastställt. Dragningen av den nya kraftlinjen har nu nått Hällvattnet och sedan är det 4 km. fram till Nagasjötjälens med bl a den för ett par år sedan nybyggda skolan, ett litet men fullt modernt skolhus. Hittills har man fått nöja sig med fotogenlyktor för belysningen och det är inte utan att skolbarnen med en viss förväntan ser fram emot premiärdagen för ellyset.

Fru Anna Eliasson i Nagasjötjälens är en genuin dotter av sin bygd. Hon har varit bosatt i Nagasjötjälens inte mindre än 68 år av sin 69-åriga levnad. 11 barn har hon fostrat i sitt äktenskap med numera framlidne hemmansägaren Abraham Eliasson. Hon berättar gärna om Ramla tider då Nagasjötjälens var något av ett litet rike för sig, omgivet av oländiga marker och stora sinar miltals åt alla håll. Landsvägen till Nagasjötjälens bröt först 1934 - 35 och det var en stor dag, berättar fru Eliasson, när det gick att ta sig fram med bil till byn. - Visst är det besvärligt med fotogenlyktor, säger hon, men det var ändå värre under krisåren, då vi inte hade annat än karbidlyktor att lysa oss med. Gasollyset är det bästa vi provat hittills, men det blir betydligt dyrare än fotogen. Elljuset blir väl inte så billigt det heller - tillägger hon

F. hemmansägaren Jonas Vest är barnfödd i byn och sedan vägen kom startade han droskbilsrörelse i Nagasjötjälens med kringliggande byar - Det har gått bra - säger han. De senaste åren har dock skjutsarna minskat betydligt och det är inte att undra på. Även i Nagasjötjälens finns det numera en i personbil i så gott som varje gård. Nu är som sagt elektrifieringen i full gång och ytterligare ett 20-tal familjer kan glädjas åt den välsignelse de utbyggda vattenfallen och forsarna - trots allt - fört med sig.!

Tage

Åtta åriga Ulf Eliasson tänds sterarinljuset för att visa lekamraten 6-åriga Britt Berglin de många skojiga fotografierna han hittat i farmors album

Före hemmansägaren Jonas Vest i Nagasjötjälens tycker att det ska bli skönt att slippa allt besvär med fotogenlyktorna.

En enig bygd skapade Folketshus i Rossön

Och en eldsjäl gjorde det som var omöjligt möjligt

ROSSÖN (VA:s utsända). Kalle Jönsson är dagens man i Rossön. Han är gammal skogsarbetare och numera välbeställd ombudsman i Skog och Flottnings. Men det är inte i den egenskapen som en hel bygd sluter upp kring honom. Rossön har i höst fått ett Folkets hus, som löser alla platsens lokalfrågor. Där finns bio- och teatersalong, stor samlingsal, lokaler för smärre organisationer, allt som behövs för samlivet i ett välordnat samhälle. Man kan utan överdrift säga att det är Kalle Jönsson som är mannen bakom verket.

Med skogsbons lugna eftertänksamt och kloka omdöme, fackföreningsmannens tränade förhandlingsförmåga, en omfattande erfarenhet i praktiska ting och sist, men inte minst, en personlighet som utstrålar trygghet och lugn, humor och värme, har han kunnat samla de mest skilda meningsriktningar och stridiga viljor till en enda gemensam kraftansträngning för hela bygdens bästa.

Den enda samlingslokalen i Rossön har hittills varit det gamla Folketshus. Lokalen har med årens lopp blivit alltmer skröplig och otrivsam, den har varit svår att uppvärma och föredde en hel mängd allvarliga brister. Den senaste vintern fick man inställa biografföreställningarna för kylans skull. Offentliga sammankomster av annat slag blev plågsamma tillställningar och till slut bjöds det bara på dans, då publiken ju kunde hålla sig varm med en ordentlig hambo då och då. Föreningslivet i Rossön med omnejd led av bristen på lämpliga lokaler och efterhand mognade en allmän önskan om ett bättre sakernas tillstånd. Det var då tanken på ett nytt Folkets hus föddes. Men det skulle inte bli en högberg bara för ett politiskt parti med dess organisationer och förgreningar. Alla skulle bli delaktiga av välfärden.

Den tanken växte snart till en övertygelse hos Kalle Jönsson, som hade utsetts att fungera som verkställande ledamot i byggnads bestyrelsen. Och en allmän insats var också nödvändig för att fora projektet i hamn. Huset var kostnadsberäknat till 310 000 kronor, av vilket man i statslån kunde få 210 000. Det var alltså 100 000 kr, som skulle skaffas. Ett sådant belopp skrapar man i Rossön inte i hop i en handvändning. Kalle Jönsson, som ju skulle svara för arbetets fortskridande och efterhand betala löner och arbetskostnader, materiel och allt som till ett bygge hör, fick bråda och säkert i också många gånger bekymmersamma dagar, ja, det var många gånger nätter också, för den delen. då han låg och grubblade på hur allt skulle gå ihop.

Men nu är de 100000 klarade. Kalle Jönsson hade lyckats. Nu är det ju inte bara han, som bör hedras i det här sammanhanget. Hans medkommittenter fick - sannerligen också bära sin beskärda del av lasset. Men det har varit Kalle Jönsson, som varit eldsjälen, organisatören, pådrivaren och han som aldrig varit radios i brydsamma situationer. 100000 är en stor summa. Man har fått låna här och där, man har fått uppvakta bolagsherrar och företagare, kommunala och kyrkliga myndigheter, organisationer och enskilda och tigga bidrag. Och alla har velat vara med. Har någon tvekat, så har Kalle Jönsson varit mannen att övertala dem.

MEN DET BEHÖVDES 60 000 TILL

Men därmed var Folkets hus inte färdigt att ta i bruk. En betydelsefull detalj var ännu inte ordnad. I ett hus behövs inventarier, i ett Folkets hus ännu mera inventarier. En modern biografmaskin kostar Vackra slantar, fåtöljer i biografalongen, möblering av samlingsalen och alla de många bioutrymmena. köksutrustning, armatur, scenanordningar, allt kostar. Det behövdes cirka 60 000 kr för att sätta bygget i funktionsdugligt skick

Här blev en ny uppgift för Kalle Jönsson och hans medhjälpare. Det ordnades med några nya lån, men en summa på 11 000 måste faktiskt ordnas på sätt, som byggnadskommittén och övriga intresserade bäst i kunde själva. Med andra ord, man måste på frivillighetens väg, genom fester och andra arrangemang lägga krona till krona tills summan var nådd.

SNILLEBLIXT AV ROSSÖNS PALLE

Man gnuggade geni knölna och kommittenten. hela Rossöns Palle, köpman Anders Ohlson kom på en genialisk idé. Man skulle ta och anordna frågesport aftnar med lagtävlingar. vari deltog representanter för alla upptänkliga organisationer och sammanslutningar, företag och annat i bygden. Det skulle dra åhörare ur alla läger, som med sin entréavgift kunde bidra till insamlingen. En gång i veckan pågick de där träffarna i fjol och fortsätter, nu i höst. Första omgången omfattade 13 träffar med j 2135 åhörare, som betalade in 6 138 kr. En ytterst lovande början. Man har alla skäl att tro. att fortsättningen blir början lik och då är den lilla 11 000 kr bagatellen ordnad i ett litet kick. Och samtidigt har alla fått vara med och ha trevligt för insatsen. På träffarna har det vidare förekommit kaffeservering. vartill affärsmän och enskilda donerat kaffe och bröd. det har varit lotterier med skänkta vinster, sång. musik och överraskningar av alla slag. Det skulle inte förvåna om Vem Vet Vad - kvällarna kommer att gå av farten långt efter det att det avsedda ändamålet uppnåts. De har blivit något av en institution i nöjeslivet i Rossön, de där frågesport träffarna.

EN GIVANDE INSPEKTIONSROUND

Han har byggt huset i egen regi. också, den gode Kalle Jönsson, så nog har han haft händerna fulla, Men nu är det mesta gjort och han kan beskåda sitt verk. VA:s utsände fick vara med på en liten inspektionsrond häromdan, när VA- patrullen var uppe i västra och såg sig omkring. Biografsalongen är Hypermodern och elegant. 162 bekväma fåtöljer får publiken sitta i. Bakom biografduken finns en teaterscen med dekorationer. 4.5 m. djup. 9.2 m. bred och 6.40 m. { över scenöppningen. Så här skall spelas. Ett teatersällskap är redan bokat till den 15 december. 200 personer får plats, om man använder återstående utrymmen till ståplatser, Bio ska det bli onsdag, lördag och söndag. Dansen är bannlyst till gamla Folketshuslokalen. I källarvåningen finns två studiorum med skåp. hyllor och möbler. .

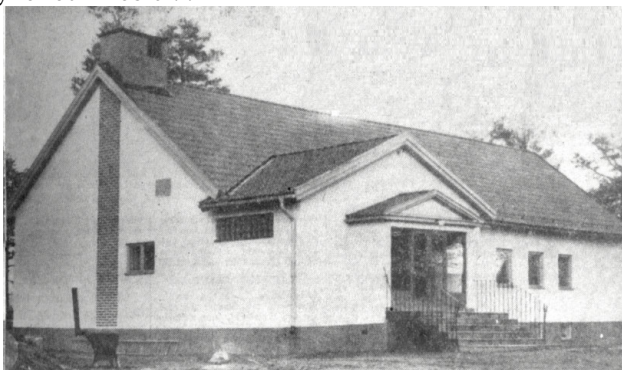

Foto: Kjell Jonsson

En större festsal finns och också därnere för 50- årskalas, samkväm, föredras och diskussioner m. m. Den mäter 13.60 gånger 9.20 m. En väl utrustad köksavdelning är kapabel att svara för alla materiella behov. Det finns styrelserum med pentry, rymliga hallar och kapprum. toalettrum för damer och herrar, oljeeldning, ja, allt vad nutida komfort kräver.

JOBBIGT MEN ROLIGT. ALLA VAR MED

- Det har varit en jobbig tid, det har, men intressant och rolig, säger Kalle Jonson och drar en lättnadens suck. Folk varnade mig i början för att ge mig in på det här projektet Det kommer aldrig att gå. sa dom. Men faktiskt har vi inte lyckats ändå. Men det hade i aldrig gått. om vi i bestyrelsen inte haft hela bygden bakom oss. Jordbrukarna har för sin del en egen lokal och har inte varit så mycket engagerade här, men i övrigt har alla politiska partier, alla upptänkliga föreningar, lottor, husmödrar, rödakorsare, hemvärnare, civilförsvare, nykterhets- och bildnings- sammanslutningar varit med och dragit sitt strå till stacken. Jag har aldrig upplevt något liknande och jag trodde aldrig att något sådant kunde ske heller, när vi satte igång. Men nu har vi alla här i Rossön med omnejd en egen lokal, där vi kan hålla till vid våra sammankomster. Vi har fått ett gemensamt centrum, som alla stöder och slår vakt om. Är det inte något mycket vackert och värdefullt i sådana här tider, så säg? Ja. man kan inte annat än instämma mod fullaste hjärta, imponerad och glad Över att en sådan idealist ännu kan fram mobiliseras i vår krassa, tidsålder.

Det kommer aldrig att gå det här, sa folk, men faktiskt tror jag inte vi har lyckats, säger KALLE JÖNSSON och myser belåtet, där han utter det nya Folketshus och pustar ut efter inspektions ronden. Under ses den nya trivsamma byggnaden.

Rossöns pensionärshem tina böcker av FIB

ROSSÖN (NN)

Rossöns pensionärshem fick häromdagen mottaga en fin bokgåva av Folket i Bild. Gåvan förmedlades av Nva Norrland och överlämnades av redaktör Sune Lantz och platsombudet Nils M. Hedin. Hoting. Gåvan mottogs av pensionären Elis Blom, som lovade att förvalta den tills samlingsrummet blivit inrett med bokhyllor.

I gåvan ingick även en Roland Svensson - mapp och den kvinnliga ledamoten i Rossöns pensionärshemskommitté fru Jenny Sundqvist lovade att vid nästa sammanträde ta upp frågan om att ordna med inramning av reproduktionerna, som därefter kommer att sättas upp bl. a. i den gemensamma samlingslokalen.

Hr Blom, som själv är en flitig bokläsare, tackade på pensionärernas vägnar, och han uttryckte en förhoppning om att även andra enskilda givare skall tänka på pensionärshemmen, då de gamla där ofta saknar litteratur.

Pensionären Elis Blom blev mycket förtjust över FIB gåvan. Här ses han tillsammans med fru Jenny Sundqvist, som är enda kvinnliga ledamoten i pensionärshemskommittén och synnerligen aktiv när det gäller att ordna för de gamla i kommunen.

5/12 1957

SKÅPBIL MOT BUSS I BODUM

BODUM (VA) En krock mellan en skåpbil och en buss inträffade vid 16 - tiden på onsdagen i Hällvattnet i Bodum. Bussen hade stannat vid möte med en personbil, men även personbilen stannade ett stycke från bussen och en skåpbil som kom omedelbart efter personbilen lyckades inte stanna. Vägen var isig och hal och skåpbilen rände på den stillastående bussen rakt framifrån.

Det blev avsevärda skador på båda fordonen, men krocken av löpte utan personskador.

17/12 1957

SÅNGSVAN FÅNGADES FISKNET

ROSSON (VA) En sångsvan som under flera veckor uppehållit sig i en vak i Bodumssjön vid Rossön, fångades på fredagen. Man har tidigare gjort många försök att infånga den vackra fågeln, men den har alltid vikit undan i sista ögonblicket. Genom den starka kölden hade den vak där fågeln uppehållit sig minskat till endast några

kvadratmeters storlek. På fredagen lyckades ett par bodumsbor placera ett fisknät över svanen. Den fördes sedan i bil till Tåsjön där den hör hemma. Svanen lär vara den enda kvarvarande av ett antalsångsvanar som för några år sedan inköptes av Tåsjö hembygdsförening och utplanterades i Tåsjön.

Rossöns gatubelysning fick anslag med 7.500

ROSSÖN NN)

Fjällsjö kommunalfullmäktige hade sammanträde i Folketshuset i Rossön fredagen. Bodums samhällsförening fick ett anslag på 7.500 kr för nybyggnad av gatulyse inom de centrala delarna av Bodum. I första hand skulle sträckan Bodum kyrka - Orrnänsbron få femtio nya belysningsstolpar, I en paus i förhandlingarna frun halkade Lucia med tärnor på och Bodums lottakår stod fullmäktige på kaffe.

I Bodums kyrka var julottan välbesökt. Kyrkoherde Rudolf Tängdén predikade och kyrkokören sjön under ledning av musikdirektor Soodla. Kyrkan var prydd med levande ljus och kyrkvägen kantades med marachaller.

19/12 1957

Skolan i Grundsjöby ordnade trivselkväll

En trivselkväll med Lucia, tärnor sketcher och tablåer var det i Grundsjö by skola på fredagen. Trots kylan hade drygt 100 -talel bänkat sig i den trevligt dekorerade skolsalen.

Först framträdde Lucia, Sylva Danielsson åtföljd av tärnorna Karin Adamsson, Irja Lind. Sickan Olsson och Agneta Lindström. Deras Luciasång blev programmets höjdpunkt. Sedan publiken druckit kaffe uppträdde den 10- åriga dragspelaren Hans Göran Rongefors, som gladdde publiken med sitt duktiga spel.

Tre filmer visades och efteråt blev det dragkampstävling mellan två pojklag. Som segrare utgick Sundslaget med knapp vinst över Grundsjö. En boxningsmatch mellan Roger Lind och Crister Persson rev också ner våldsamma applåder. Så var tiden inne för en ishockey mellan skolans eget lag och byns glada gossar. Matchen spelades på skolans elupplysta ishockeybana. Där utgick skolans lag med segern 2-1.

Att det varit en trivselkväll var hela den stora publiken överens om, när var och en gick hem till sitt.

Lucia Sylvia Danilsson
Grundsjöby med tärnorna Irja Lind
Karin Adamsson, Sickan Olsson
och Agneta Lindström

I den uppskattade pjäsen gubben
som skulle med taget" spelade
Vera Skoglund och Sören Essrud,
Grundsjö.

21/12 1957

BODUMSBO BLEV BESTULEN 700 KR. SAKNAS UR PLÅNBOK

ROSSÖN (VA). En lantbrukare i ön, Bodum anmälde på lördagen till polisen att han blivit bestulen på 700 kr ur en plånbok som han förvarade i en olåst byrålåda inne i sin sovalkov. Exakt när stölden haft rum har inte kunnat fastställas. Den 23 november hade lantbrukaren lagt ned 2.100 kronor i plånboken tom han sedan gömde undan i byrålådan. Först på lördag då han skulle hämta en del av pengarna räknade han dem och fann då att 700 kr var borta. Polis undersökningarna hade ännu på söndagskvällen inte gett några resultat.

Bättre tur hade däremot en person från Nagasjötjälén, Bodum som på lördagen tappade sin plånbok utan att närmare kunna ange de plats där han tappat den. Plånboken innehöll 150 kr. Kort efter det anmälan om förlusten ingått ringde en person från Hällvattnet och meddelade att han hittat en plånbok på landsvägen. Den innehöll 2 kr och några kopparslantor. Stark blåst rådde under lördagen och ett stycke från plånboken hittade samma person en 50-lapp och efter ytterligare ett stycke även 100 - lappen Upphittaren. trodde att det möjligen varit mera pengar i plånboken varför han ville att polisen skulle åka dit och fortsatta sökandet. Det betyder nu inte då hela summan 150 kr pluss 2 enkronor och några kopparslantor som inte ens anmäls förlorade hade kommit till rätta.

Rattfylla i Bodum ?

En Bodumsbo föddes till läkare för blodprovs tagning natten mot söndagen då ortspolisen fick anmälan om att föraren kunde misstänkas för rattfylleri.

23/12 1957

Tappat plånbok hittades

En person från Nagasjötjälén, Bodum. tappade på lördagen sin plånbok innehållande 150 kr och körkort. En ärlig Hällvattnesbo hittade plånboken. Några pengar fanns det dock inte i den. men däremot hittade han seklarna ett långt stycke därifrån. Nagasjötjälensbon får på måndagen igen det borttappade.

16/12

Rossön IF korade Lucia till populär hedersmedlem

ROSSÖN (NN)

På lördagen gjorde Ångermanlands Lucia, Margareta Wästerlund sitt lista officiella framträdande sällskap med sina tärnor i Rossons Folkets hus. Kylan hade givetvis skrämt bort många men detta till trots hade åtskilliga hankat sig i lokalen, när folkskollärare Alrik Olsson hälsade välkommen.

Först bjöd man på ett trivsamt underhållningsprogram med hr Olsson som konferencier. Man fick höra på vacker sång av Ulla Stenman och Gun - Marie Höglund, lyssna till Rossöns egen Rosaini, 8- årige Lennart Höglund, som lekte med dragspelet, njuta av fru Vera Nyströms eleganta pianospel och sätta skrattmusklerna i arbetet Tage Almqvists monolog om solbadaren.

Så kom Lucia och hennes uppvaktande fyra söta tärnor. Enda belysningen svarade flickorna för själva genom Lucias ljuskrona och de levande ljus, som tärnorna höll i händerna. Björn Mårtensson läste en hyllningsdikt till Lucia och hr Olsson erinrade om att Lucia inte bara är en symbol för ljuset utan också för givmildheten. Han överlämnade blommor till både Lucia och hennes uppvaktning, som dessutom såsom minne från arrangören. Rossons idrottsförening, fick var sin klubb nål En insamling till en sjuk supporter, som varit fjättrad vid sjukbädden sedan 1950. inbringade 100 k . Så trädde dansen till framemot småtimmarna och trivseln satt i högsätet

Folkskolelärare Alrik, Olsson i Rossön hyllade Ångermanlands Lucia, Margareta Wästerlund, och hennes uppvaktande tärnor. Här Överlämnar han en charmant blomsterbukett till Lucia.

dec 1954

Ungdomarna i Rossön önskar en idrottsplan

I Rossöns ungdomar har ett ställe där de kan dansa. men det är för långt mellan danserna. Det blir då att göra långa kostsamma bilresor utombys. Man vill ha ordentliga lokaler där bio och teater kan visas, där det finns klubbrum och möjligheter ill studier och annan kulturell samvaro. Kanske Rossöns unga snart får sina önskningar förverkligade? Karl Jönsson i Bölen hör till de som arbetar ivrigast på att få ett modernt folkets hus till stånd. I 150.000 kalla lär finnas samlade på kistbotten för ändamålet. Enligt vad man hoppas väntar man i att bygget eventuellt skall påbörjas redan nästa år.

I Backe torde en del av lokalbesvären lösas när man sätter i gång med att uppföra aula för realskolan. Sedan önskar man i Rosön en bättre idrottsplan. Den man nu har är tuvig och bedrövlig och saknar löparbanor. Men hur det skall på till att få en ny "grunnar " idrottsfolket där uppe på just nu.

15/12 -1954

Rånar trion i Tåsjö fick stränga straff

RAMSELE (NN)

Dom meddelades på tisdagen vid tinget i Ramsele mot de för rånförsöket mot skogsarbetaren Frans Kärrman i Tåsjö åtalade skogsarbetarna Einar Nilson och Sigfrid Bergström, Hoting jämt en 20- årig kvinna från Helgum.

Nilsson dömdes till straffarbete i ett år och etta månader for försök till rån och stöld och med hänsyn till att rtet var återfall skulle stölden betecknas som grov, Av straffet far han avräkna femton dagar som han varit häktad. Bergström dömdes till ett års straffarbete villkorlig dom med övervakning för försök till rån och stöld från Kärrman jämte andra stölder och snateri av en klocka samt för miss förimelse och olovligt förfogande. Kvinnan dömdes till straffarbete i tio månader villkorlig dom för försök till rån och stöld.

Svarandena skall ersätta vittnena och målsägarna för deras inställelse vid tinget och utge skadestånd till i målsägarna, solidariskt med 40 kr till Kärrman. För väskstölden skall Bergström och kvinnan utge skadestånd med 122 kr. solidariskt och för klädstölden Bergström och kvinnan solidariskt 335 kr. De skall återgälda kostnaderna för försvararna, advokat Bergengren 1.133 kr. advokat Brynolf 1.363 kr. och advokat Molin 1.039 kr.

22/12 -1954 H. Hansson

Bil kvaddad vid våldsam dikeskörning

HELGUM (NN) En ovan bilförare från ROSSÖN fick vid 12 tiden på torsdagen uppleva några hemska ögonblick, då hans bil for av vägen i ganska hög fart strax öster om grusgropen i Ärtrik, Helgum. Skadorna på bilen blev så stora att fordonet måste bogseras från platsen med bärgningsbil. En av passagerarna slog huvudet i vindrutan vid den häftiga stöten och slog näsan blodig. Ingen av de övriga i i bilen fick några skador.

22/12 -1954

Fjällsjöbeslut om lokalanslag åter fastställt

BACKE (NN)

Överklagandet hos länsstyrelsen över beslutet om att anslå 35.000 ett folkethusbygget Rossön vann foga gehör hos fullmäktige i Fjällsjö storkommun. Ärendet hade från länsstyrelsen återförvisat till fullmäktige, som enhälligt beslöt att de 35.000 kronorna skulle stå fast. Vid sammanträdet fick vidare en numera pensionerad skolstäderska vid Fjällsjö Sil 500 kr. och vidare i valdes till nämndemän herr Albert Eliasson, Näset, Per E. Persson, J. Jansjö. och J. R. Strömqvist. VängeL Revisorer blev hrr E. , Ahnlund, Alb. Eliasson och Rolf Sjödin, Ledamöter i Övriga kommunala nämnder och styrelser omvaldes Sammankallande till första sammanträdet 1955 blev hr Lage Öhman.

21/ 1954 G. Lindbergs bil

Bil med 10 skolbarn dikeskörde i Rossön

ROSSÖN (NN)

En bil med tio skolbarn som passagerare körde på tisdagsmorgonen genom ett provisoriskt räcke och av vägen och slog runt nerför en två meter hög slänt vid Bölensbro 400 meter från Rossöns järnvägsstation. Bilen blev svårt ramponerad, men inget av barnen erhöll några skador.

Bilen, som kom från Hocksjö, råkade i sladdning . det hala väglaget och slog igenom det träräcke som uppförts provisoriskt. Fordonet rullade tre kvarts varv. Barnen, som hade en kilometer kvar till skolan i Rossön kom undan med blotta förskräckelsen liksom föraren. Bilen däremot blev svårt ramponerad och måste bärgas från platsen. Det bör nämnas att flera trafikolyckor tidigare skett på samma vägsträcka .

Ny prästgård i Rossön Den gamla över 100 år

ROSSÖN (NN) Den nya prästgården i Rossön kommer att vara inflyttningsklar till våren, berättar kyrkoherde Rudolf T ä n g d é n, Rosson,. Arbetet påbörjades i augusti, och bygget har kostnadsberäknats till något över 180.000 kr.

Den gamla prästgården, som kommer att säljas, uppfördes redan 1852 men har sedan ombyggts något 1924. Tanken på att bygga ny prästgård fördes fram redan så tidigt som 1909 alltså för nästan 50 år sedan, men större aktualitet har frågan fått under de sista två decennierna. Bodums kyrka restaurerades så sent som 1938 och är i mycket gott skick. En förträfflig orgel har vi också.

Nya prästgården i Rossön får ett mera centralt läge än den gamla, som nu tjänat ut som prästbostad efter drygt ett decennium.

NN 12/12 1954

Verkstadsrörelsen på frammarsch

Bröderna Anderssons verkstad i Rossön har utvidgats ytterligare och nya verkstads komplexet har rätt betydande dimensioner. Vinkelbyggnaden har kommit till under senare år, och arbetet är nu i full gång även där.

100 verktyg från stenåldern finns på forngården i Bodum

Hembygd-föreningens ordförande skriver bok om bygden.

BODUM (VA). Bodums Hembygds- och Turistförening är den yngsta i raden av sina gelikar i västra Ångermanland. Dess verksamhet började 1951. men föreningen som sådan har existerat sedan 1936, då ett antal intresserade bodumsbor med folkskollärare Einar Hallström i spetsen bildade föreningen. Verksamheten kom dock av skilda orsaker inte igång förrän 15 år senare. I dagarna har man lagt sista hand vid inredningen, målningarna och utställningen av drygt 300 fornsaker i hembygdsgården, tidigare Hallnäsets skola i Rossön, vilken skänkts till hembygd-föreningen av Fjällsjö Storkommun.

Vad som främst fraperar besökaren i Bodums forngård är den stora samling stenåldersföremål som hittats inom kommunen och nu finns att beskåda i trevliga och Överskådliga glasmontrar på hembygdsgården. Mer än 100 olika stenåldersverktyg har hittats på skilda håll inom kommunen. De flesta av fynden har gjorts vid Lesjön i närheten av Flybäckens anhalt där stenåldersbebyggelsen varit utbredd Över ett stort område. Det finns emellertid fynd från både Bodum- och Fjällsjön, Rudsjön och ett stort antal andra platser vilket visar att Bodums socken som helhet räknat haft en efter dåtidens förhållanden mycket utbredd bebyggelse och stenåldersfynd duggar fortfarande in. Föregående sommar hittade folkskollärare Hallström två pilspetsar. Den ena var nästan helt oskadad medan den andra brutits i två delar En av de utställda pilspetsarna har hittats inne i ett fågelskelett,

"Tonstocken" kallades Wand det här uråldriga instrumentet ur vilket folkskollärare Hallström faktiskt lyckas framtrolla några spröda toner.

MÅNGA GÅVOR TILL FÖRENINGEN

Förutom stenåldersfynden har föreningen fått mottaga många gåvor i form av möbler, husgerådsverktyg etc. vilka nu inordnats i en samling som representerar praktiskt taget varje århundrade ner till 1000 -talet. En gulnad domshandling från 1671 ger läsaren en liten glimt från livet i en uråldrig bodumsbygd. Översatt till nutida språk förmäler den följande:

Eftersom Pål Persson i Ornnäs och hans hustru Elin i Bodum begär av oss undertecknade ett sannfärdigt vittnesbörd hur Vangmyren är kommen till Västaå by, så betyga vi uti sanning vara att vi hava hört sägas huru som det skall vara skett ett ängsbyte mellan två systrar sålunda, att den ena system som var boendes i Ornnäs, för ett stycke äng uti Näsets by fått sig tillbytt en tredjedel av Vangmyren för att systemen, bosatt i ön i gengäld fått övertaga det tillbytta ängslandet under Ornnäs by, och från det förbemälda bytet skall hava skett så är förlupna vid pass tre eller fyra hundra år, och vart år har byamannen i Ornnäs brukat och slagit starrfoder på den myren intill denna tid. Och de andra två tredjedelarna av samma myr äga de bönder, som boendes är i Ön och Bodum. Att så i sanning är bekräfta vi här under med våra namn och bomärken. Fjällsjö sockenstuga den 5 febr. 1673” Undertecknat av 9 sockenmän med namn och bomärken.

På baksidan av samma papper har fyra nämndemän som tillsatts vid tinget synat myren och dess gränsstakar den 4 juli 1672 och därunder har häradsöverlingen vid tinget 1673 antecknat domen:

"Urminnes hävd må ingen kvälja (så) - som det första kap. av jordabalken Landslagen innehåller". Denna domshandling är unik så till vida att den genom ett förbiseende aldrig blev införd i domboken.

ORDFÖRANDE SKRIVER HEMBYGDSBOK

Hr Hallström är dessutom den drivande kraften i den hembygdsvideo från Bodum för vars inspelning bl. a. Bodums församling anslagit 1.500 kronor. En del av filmen är redan inspelad och klar, men det torde dröja till tills fram mot nästa jul innan den i sin helhet är färdig för premiär visning - Mycket återstår att bygga upp och sortera i den här tjänsten - men det är en fascinerande uppgift som ger både avkoppling och tillfredsställelse. Avkoppling från skolarbetet och tillfredsställelse över att man får vara med och bygga upp något av värde för all framtid till glädje för kommande generationer

Samlingarna i Bodums hembygdsgård representerar praktiskt taget alla Århundraden ner till 1000-talet.

